

Codul de Procedura Fiscala

ORDONANTA nr. 92 din 24 decembrie 2003 (**republicata**) (*actualizata*)
privind Codul de procedura fiscala*)

*) Textul republicat al ordonantei a fost publicat in MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007. Aceasta este forma actualizata de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt pana la data de 3 septembrie 2007, cu modificarile si completarile aduse de ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007.

**) Republicata in temeiul art. V din Ordonanta Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 505/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.054 din 30 decembrie 2006, dandu-se textelor o noua numerotare.

Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala a fost republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 974 din 2 noiembrie 2005, si a mai fost modificata prin: Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 129/2005 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 887 din 4 octombrie 2005, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 166/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 436 din 19 mai 2006; Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.100 din 6 decembrie 2005, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 158/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 606 din 13 iulie 2006; Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 181/2005 pentru completarea art. 1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 59/2005 privind unele masuri de natura fiscala si financiara pentru punerea in aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei nationale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.171 din 23 decembrie 2005, respinsa prin Legea nr. 185/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 443 din 23 mai 2006; Legea nr. 15/2006 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 59/2005 privind unele masuri de natura fiscala si financiara pentru punerea in aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei nationale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 56 din 20 ianuarie 2006; Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 22/2006 pentru completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 271 din 27 martie 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 318 din 10 aprilie 2006, aprobata cu modificari prin Legea nr. 338/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 629 din 20 iulie 2006; Legea nr. 343/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 765 din 7 septembrie 2006.

Conform art. IV, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, obligatiile fiscale datorate bugetului general consolidat de catre contribuabili in anul 2006 si achitate de catre acestia cu indicarea eronata a numarului de evidenta a platii se sting de catre organele fiscale competente, potrivit ordinii de stingere a datoriilor in vigoare la data platii.

TITLUL I

Dispozitii generale

CAP. I

Domeniul de aplicare a Codului de procedura fiscala

ART. 1

Sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal**).

**) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

(2) Prezentul cod se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale, precum si pentru administrarea creantelor provenind din contributii, amenzi si alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, in masura in care prin lege nu se prevede altfel.

(3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

- a) inregistrarea fiscala;
- b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale.

ART. 2

Raportul Codului de procedura fiscala cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute la art. 1, se indeplineste potrivit dispozitiilor Codului de procedura fiscala, ale Codului fiscal, precum si ale altor reglementari date in aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplica prevederile Codului de procedura civila.

ART. 3

Modificarea si completarea Codului de procedura fiscala

(1) Prezentul cod se modifica si se completeaza numai prin lege, promovata, de regula, cu 6 luni

inainte de data intrarii in vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intra in vigoare cu incepere din prima zi a anului urmator celui in care a fost adoptata prin lege.

ART. 4

Functionarea Comisiei fiscale centrale

(1) Comisia fiscala centrala constituita potrivit art. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal are responsabilitati de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod.

(2) Deciziile Comisiei fiscale centrale cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod, precum si a Codului fiscal sunt obligatorii pentru functionarii publici din cadrul organelor fiscale.

ART. 4

Infiintarea si functionarea Comisiei de proceduri fiscale

(1) In cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se infiinteaza Comisia de proceduri fiscale, care are responsabilitati de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitara a prezentului cod si a legislatiei care intra in sfera de competenta a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia cazului cand prin lege se prevede altfel.

(2) Regulamentul de organizare si functionare a Comisiei de proceduri fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, care se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(3) Comisia de proceduri fiscale este coordonata de presedintele Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(4) Deciziile Comisiei de proceduri fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(5) Solutiile unitare adoptate prin decizii ale Comisiei de proceduri fiscale si aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala sunt aplicabile de la data publicarii acestor decizii potrivit alin. (4).

(6) Solutiile unitare prevazute la alin. (5) sunt aplicabile si procedurilor in curs.

Art. 4 a fost modificat de pct. 1 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

CAP. II

Principii generale de conduita in administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

ART. 5

Aplicarea unitara a legislatiei

Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul Romaniei, urmarind stabilirea corecta a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat.

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare in cauza.

ART. 7

Rolul activ

- (1) Organul fiscal instiinteaza contribuabilul asupra drepturilor si obligatiilor ce ii revin in desfasurarea procedurii potrivit legii fiscale.
- (2) Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz.
- (3) Organul fiscal are obligatia sa examineze in mod obiectiv starea de fapt, precum si sa indrume contribuabilii pentru depunerea declaratiilor si a altor documente, pentru corectarea declaratiilor sau a documentelor, ori de cate ori este cazul.
- (4) Organul fiscal decide asupra felului si volumului examinarilor, in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.
- (5) Organul fiscal indruma contribuabilul in aplicarea prevederilor legislatiei fiscale. Indrumarea se face fie ca urmare a solicitarii contribuabililor, fie din initiativa organului fiscal.

ART. 8

Limba oficiala in administratia fiscala

- (1) Limba oficiala in administratia fiscala este limba romana.
- (2) Daca la organele fiscale se depun petitii, documente justificative, certificate sau alte inscrisuri intr-o limba straina, organele fiscale vor solicita ca acestea sa fie insotite de traduceri in limba romana certificate de traducatori autorizati.
- (3) Dispozitiile legale cu privire la folosirea limbii minoritatilor nationale se aplica in mod corespunzator.

ART. 9

Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită.

ART. 10

Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție.

ART. 11

Secretul fiscal

(1) Funcționarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați, în condițiile legii, să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise numai:

a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;

b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;

c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) Autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

(4) Este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal în alte situații decât cele prevăzute la alin. (2), în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice

sau juridice.

(4¹) Prin exceptie de la prevederile alin. (4), cazurile de nerespectare a legislatiei financiar-fiscale pot fi facute publice prin mass-media.

Alin. (4¹) al art. 11 a fost introdus de pct. 2 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(5) Nerespectarea obligatiei de pastrare a secretului fiscal atrage raspunderea potrivit legii.

ART. 12

Buna-credinta

Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie sa fie fundamentate pe buna-credinta, in scopul realizarii cerintelor legii.

CAP. III

Aplicarea prevederilor legislatiei fiscale

ART. 13

Interpretarea legii

Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege.

ART. 14

Criteriile economice

Veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent daca sunt obtinute din activitati ce indeplinesc sau nu cerintele altor dispozitii legale.

ART. 15

Eludarea legislatiei fiscale

(1) In cazul in care, eludandu-se scopul legii fiscale, obligatia fiscala nu a fost stabilita ori nu a fost raportata la baza de impunere reala, obligatia datorata si, respectiv, creanta fiscala corelativa sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situatiile prevazute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 23.

CAP. IV

Raportul juridic fiscal

ART. 16

Continutul raportului de drept procedural fiscal Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile si obligatiile ce revin partilor, potrivit legii, pentru indeplinirea modalitatilor prevazute pentru stabilirea, exercitarea si stingerea drepturilor si obligatiilor partilor din raportul de drept material fiscal.

ART. 17

Subiectele raportului juridic fiscal

(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitatile administrativ-teritoriale, contribuabilul, precum si alte persoane care dobandesc drepturi si obligatii in cadrul acestui raport.

(2) Contribuabilul este orice persoana fizica ori juridica sau orice alta entitate fara personalitate juridica ce datoreaza impozite, taxe, contributi si alte sume bugetului general consolidat, in conditiile legii.

(3) Statul este reprezentat de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale teritoriale.

(3) Statul este reprezentat de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale subordonate cu personalitate juridica.

Alin. (3) al art. 17 a fost modificat de pct. 3 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(4) Unitatile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritatile administratiei publice locale, precum si de compartimentele de specialitate ale acestora, in limita atributiilor delegate de catre autoritatile respective.

(5) Agentia Nationala de Administrare Fiscala, unitatile sale teritoriale, precum si compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale sunt denumite in prezentul cod organe fiscale.

ART. 18

Imputerniciti

(1) In relatiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un imputernicit. Continutul si limitele reprezentarii sunt cele cuprinse in imputernicire sau stabilite de lege, dupa caz. Desemnarea unui imputernicit nu il impiedica pe contribuabil sa isi indeplineasca personal obligatiile fiscale, chiar daca nu a procedat la revocarea imputernicirii potrivit alin. (2).

(2) Imputernicitul este obligat sa inregistreze la organul fiscal actul de imputernicire, in forma autentica si in conditiile prevazute de lege. Revocarea imputernicirii opereaza fata de organul fiscal de la data inregistrarii actului de revocare.

(3) In cazul reprezentarii contribuabililor in relatiile cu organele fiscale prin avocat, forma si continutul imputernicirii sunt cele prevazute de dispozitiile legale privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat.

(4) Contribuabilul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organele fiscale, trebuie sa desemneze un imputernicit, cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca, in numele si din averea contribuabilului, obligatiile acestuia din urma fata de organul fiscal.

(5) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile si reprezentantilor fiscali desemnati potrivit Codului fiscal, daca legea nu prevede altfel.

ART. 19

Numirea curatorului fiscal

(1) Daca nu exista un imputernicit potrivit art. 18, organul fiscal, in conditiile legii, va solicita instantei judecatoresti competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al carui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmitati, batranetii sau unui handicap de orice fel, nu poate sa isi exercite si sa isi indeplineasca personal drepturile si obligatiile ce ii revin potrivit legii.

(2) Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotararii judecatoresti, toate cheltuielile legate de aceasta reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

ART. 20

Obligatiile reprezentantilor legali

(1) Reprezentantii legali ai persoanelor fizice si juridice, precum si ai asocierilor fara personalitate juridica sunt obligati sa indeplineasca obligatiile fiscale ale persoanelor reprezentate, in numele si din averea acestora.

(2) In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asocierilor fara personalitate juridica nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociatii raspund solidar pentru indeplinirea acestora.

TITLUL II

Dispozitii generale privind raportul de drept material fiscal

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 21

Creantele fiscale

(1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale

bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii.

(3) In cazurile prevazute de lege, organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre cel indatorat sa execute acea obligatie in locul debitorului.

(4) In masura in care plata sumelor reprezentand impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat se constata ca a fost fara temei legal, cel care a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

ART. 22

Obligatiile fiscale

Prin obligatii fiscale, in sensul prezentului cod, se intelege:

a) obligatia de a declara bunurile si veniturile impozabile sau, dupa caz, impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligatia de a calcula si de a inregistra in evidentele contabile si fiscale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligatia de a plati la termenele legale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligatia de a plati majorari de intarziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii;

e) obligatia de a calcula, de a retine si de a inregistra in evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele si contributiile care se realizeaza prin stopaj la sursa;

f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, in aplicarea legilor fiscale.

ART. 23

Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin. (1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

ART. 24

Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin incasare, compensare, executare silita, scutire, anulare, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

ART. 25

Creditorii si debitorii

(1) In raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art. 21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) In cazul in care obligatia de plata nu a fost indeplinita de debitor, debitori devin, in conditiile legii, urmatoorii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;
- c) persoana careia i s-a stabilit raspunderea in conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;
- d) persoana care isi asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata;
- e) persoana juridica, pentru obligatiile fiscale datorate de sediile secundare ale acesteia;
- f) alte persoane, in conditiile legii.

ART. 26

Platitorul

(1) Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care in numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

ART. 27

Raspunderea solidara

(1) Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil in conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

- a) persoanele fizice sau juridice care, in cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu recredinta, dobandesc in orice mod active de la debitorii care isi provoaca astfel insolvabilitatea;
- b) administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea

persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu rea-credinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2) Persoana juridica raspunde solidar cu debitorul declarat insolubil in conditiile prezentului cod sau declarat insolvent daca, direct ori indirect, controleaza, este controlata sau se afla sub control comun cu debitorul, daca desfasoara efectiv aceeasi activitate sau aceleasi activitati ca si debitorul si daca este indeplinita cel putin una dintre urmatoarele conditii:

a) dobandeste, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active corporale de la debitor, iar valoarea contabila a acestor active reprezinta cel putin jumatate din valoarea contabila neta a tuturor activelor corporale ale dobanditorului;

b) are raporturi comerciale contractuale cu clientii si/sau cu furnizorii, altii decat cei de utilitati, care, in proportie de cel putin jumatate, au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul;

c) are raporturi de munca sau civile de prestari de servicii cu cel putin jumatate dintre angajatii sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(3) In intelesul alin. (2), termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie in adunarea generala a asociatilor unei societati comerciale ori a unei asociatii sau fundatii, fie in consiliul de administratie al unei societati comerciale ori consiliul director al unei asociatii sau fundatii;

b) control indirect - activitatea prin care o persoana exercita controlul prin una sau mai multe persoane.

ART. 28

Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1) Raspunderea persoanelor prevazute la art. 27 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2) In scopul prevazut la alin. (1) organul fiscal va intocmi o decizie in care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei in cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3) Decizia aprobata potrivit alin. (2) constituie titlu de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art. 27 si va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele:

a) codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;

b) numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;

c) cuantumul si natura sumelor datorate;

d) termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;

e) temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii.

(4) Raspunderea va fi stabilita atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(5) Titlul de creanta prevazut la alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionandu-se ca aceasta urmeaza sa faca plata in termenul stabilit.

(6) Titlul de creanta comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat in conditiile legii.

ART. 29

Drepturile si obligatiile succesorilor

(1) Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului comun.

(2) Dispozitiile alin. (1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoana fizica.

ART. 30

Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

CAP. II

Domiciliul fiscal

ART. 31

Domiciliul fiscal

(1) In cazul creantelor fiscale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin domiciliu fiscal se intelege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;

b) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita profesii libere, sediul activitatii sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala;

c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si

conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;

d) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, sediul acestora sau locul unde se desfasoara efectiv activitatea principala.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin. (1) lit. a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de scurta durata nefiind luate in considerare. Daca sederea are un scop exclusiv de vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. c) si d), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

(4) In cazul celorlalte creante fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se intelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social inregistrat potrivit legii.

TITLUL III

Dispozitii procedurale generale

CAP. I

Competenta organului fiscal

ART. 32

Competenta generala

(1) Organele fiscale au competenta generala privind administrarea creantelor fiscale, exercitarea controlului si emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale in materie fiscala.

(2) In cazul impozitului pe venit, prin hotarare a Guvernului se poate stabili alta competenta speciala de administrare.

(3) Impozitele, taxele si alte sume care se datoreaza, potrivit legii, in vama sunt administrate de catre organele vamale.

ART. 33

Competenta teritoriala

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, competenta revine acelu organ fiscal, judetean, local sau al municipiului Bucuresti stabilit prin ordin al ministrului economiei si finantelor, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor si contributiilor realizate prin stopaj la sursa, in conditiile legii.

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, competenta revine acelu organ fiscal, judetean, local sau al municipiului Bucuresti, stabilit prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in a carui

raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor si contributiilor realizate prin stopaj la sursa, in conditiile legii.

Alin. (1) al art. 33 a fost modificat de pct. 4 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(2) In cazul contribuabililor nerezidenti care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei prin unul sau mai multe sedii permanente, competenta revine organului fiscal pe a carui raza teritoriala se afla situat fiecare sediu permanent. In cazul in care activitatea unui sediu permanent se desfasoara pe raza teritoriala a mai multor organe fiscale, competenta revine aceluia organ fiscal in a carui raza teritoriala incepe activitatea aceluia sediu permanent.

(3) Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competenta poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1), prin ordin al ministrului economiei si finantelor, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(3) Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competenta poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale decat cele prevazute la alin. (1), prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Alin. (3) al art. 33 a fost modificat de pct. 4 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 34

Competenta in cazul sediilor secundare

In cazul in care contribuabilul are, potrivit legii, obligatii de plata la sedii secundare, competenta teritoriala pentru administrarea acestora revine organului fiscal in a carui raza teritoriala acestea se afla situate.

ART. 35

Competenta teritoriala a compartimentelor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale

Compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor si a altor sume datorate bugetelor locale ale unitatilor administrativ-teritoriale.

ART. 36

Competenta speciala

(1) In situatia in care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competenta teritoriala revine organului

fiscal in raza caruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozitiilor legale fiscale.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun in cazurile de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum si in caz de executare silita.

(3) Pentru administrarea de catre organele fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a creantelor datorate de contribuabilii nerezidenti, care nu au pe teritoriul Romaniei un sediu permanent, competenta revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului economiei si finantelor, la propunerea presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

ART. 37

Conflictul de competenta

(1) Exista conflict de competenta cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriiva competente sau necompetente. In acest caz organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura in derulare si va solicita organului ierarhic superior comun sa hotarasca asupra conflictului.

(2) In situatia in care organele fiscale intre care apare conflictul de competenta nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, conflictul de competenta ivit se solutioneaza de catre Comisia fiscala centrala din cadrul Ministerului Economiei si Finantelor.

(3) In cazul bugetelor locale, Comisia fiscala centrala se completeaza cu cate un reprezentant al Asociatiei Comunelor din Romania, Asociatiei Oraselor din Romania, Asociatiei Municipiilor din Romania, Uniunii Nationale a Consiliilor Judetene din Romania, precum si al Ministerului Internelor si Reformei Administrative.

ART. 38

Acord asupra competentei

Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, detine competenta teritoriala, precum si al contribuabilului in cauza, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.

ART. 39

Conflictul de interese

Functionarul public din cadrul organului fiscal implicat intr-o procedura de administrare se afla in conflict de interese, daca:

a) in cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este sot/sotie al/a contribuabilului, este ruda pana la gradul al treilea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau imputernicit al contribuabilului;

b) in cadrul procedurii respective poate dobandi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj direct;

c) exista un conflict intre el, sotul/sotia, rudele sale pana la gradul al treilea inclusiv si una dintre parti sau sotul/sotia, rudele partii pana la gradul al treilea inclusiv;

d) in alte cazuri prevazute de lege.

ART. 40

Abtinerea si recuzarea

(1) Functionarul public care stie ca se afla in una dintre situatiile prevazute la art. 39 este obligat sa instiinteze conducatorul organului fiscal si sa se abtina de la indeplinirea procedurii.

(2) In cazul in care conflictul de interese se refera la conducatorul organului fiscal, acesta este obligat sa instiinteze organul ierarhic superior.

(3) Abtinerea se propune de functionarul public si se decide de indata de conducatorul organului fiscal sau de organul ierarhic superior.

(4) Contribuabilul implicat in procedura in derulare poate solicita recuzarea functionarului public aflat in conflict de interese.

(5) Recuzarea functionarului public se decide de indata de catre conducatorul organului fiscal sau de organul fiscal ierarhic superior. Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacata la instanta judecatoreasca competenta. Cererea de recuzare nu suspenda procedura de administrare in derulare.

CAP. II

Actele emise de organele fiscale

ART. 41

Notiunea de act administrativ fiscal

In intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale.

ART. 42

Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans

(1) Solutia fiscala individuala anticipata este actul administrativ emis de Agentia Nationala de Administrare Fiscala in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situatii fiscale de fapt viitoare.

(2) Acordul de pret in avans este actul administrativ emis de Agentia Nationala de Administrare Fiscala in vederea solutionarii unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea conditiilor si modalitatilor in care urmeaza sa fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, preturile de transfer, in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate, astfel cum sunt definite in Codul fiscal.

(3) Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans se comunica numai contribuabilului caruia ii sunt destinate.

- (4) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans sunt opozabile si obligatorii fata de organele fiscale, numai daca termenii si conditiile acestora au fost respectate de contribuabil.
- (5) Prin cerere contribuabilul propune continutul solutiei fiscale individuale anticipate sau al acordului de pret in avans, dupa caz.
- (6) In solutionarea cererii contribuabilului se emite solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans. In situatia in care contribuabilul nu este de acord cu solutia fiscala individuala anticipata sau cu acordul de pret in avans emis, va transmite, in termen de 15 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Solutia fiscala individuala anticipata sau acordul de pret in avans pentru care contribuabilul a transmis o notificare organului fiscal emitent nu produce niciun efect juridic.
- (7) Contribuabilul, titular al unui acord de pret in avans, are obligatia de a depune anual la organul emitent al acordului un raport privind modul de realizare a termenilor si conditiilor acordului in anul de raportare. Raportul se depune pana la termenul prevazut de lege pentru depunerea situatiilor financiare anuale.
- (8) Solutia fiscala individuala anticipata si acordul de pret in avans nu mai sunt valabile daca prevederile legale de drept material fiscal in baza carora a fost luata decizia se modifica.
- (9) Pentru emiterea unei solutii fiscale individuale anticipate, precum si pentru emiterea sau modificarea unui acord de pret in avans, emitentul incaseaza tarife care se stabilesc prin hotarare a Guvernului.
- (10) Contribuabilul solicitant are dreptul la restituirea tarifului achitat in cazul in care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea solutiei fiscale individuale anticipate sau a acordului de pret in avans ori se intrerupe procedura de emitere, in conditiile aprobate prin hotarare a Guvernului.
- (11) Termenul pentru emiterea unui acord de pret in avans este de 12 luni in cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni in cazul unui acord bilateral sau multilateral, dupa caz. Termenul pentru emiterea solutiei fiscale individuale anticipate este de 45 de zile. Dispozitiile art. 70 sunt aplicabile in mod corespunzator.
- (12) Procedura referitoare la emiterea solutiei fiscale individuale anticipate si a acordului de pret in avans va fi aprobata prin hotarare a Guvernului.

ART. 43

Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

- (1) Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.
- (2) Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:
- a) denumirea organului fiscal emitent;
 - b) data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
 - c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei imputernicite de contribuabil, dupa caz;

- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele si semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) stampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul fiscal la care se depune contestatia;
- j) mentiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei si finantelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit in conditiile alin. (3).

ART. 44

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat. In situatia contribuabililor fara domiciliu fiscal in Romania, care si-au desemnat imputernicit potrivit art. 18 alin. (4), precum si in situatia numirii unui curator fiscal, in conditiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunica imputernicitului sau curatorului, dupa caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;

b) prin remiterea, sub semnatura, a actului administrativ fiscal de catre persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicarii fiind data remiterii sub semnatura a actului;

c) prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, daca se asigura transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt in care se mentioneaza ca a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. In cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevazute la art. 35, afisarea se face, concomitent, la sediul acestora si pe pagina de internet a autoritatii administratiei publice locale respective. In lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judetean. In toate cazurile,

actul administrativ fiscal se considera comunicat in termen de 15 zile de la data afisarii anuntului.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator.

ART. 45

Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii.

ART. 46

Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele si calitatea persoanei imputernicite a organului fiscal, numele si prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnaturii persoanei imputernicite a organului fiscal, cu exceptia prevazuta la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.

ART. 47

Desfiintarea sau modificarea actelor administrative fiscale

Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desfiintat in conditiile prezentului cod.

ART. 48

Indreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.

CAP. III

Administrarea si aprecierea probelor

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

ART. 49

Mijloace de proba

(1) Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, in conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putand proceda la:

a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;

- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea inscrisurilor;
- d) efectuarea de cercetari la fata locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinandu-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

ART. 50

Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta contribuabilului la sediul sau

Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. Odata cu aceasta solicitare, cand este cazul, organul fiscal va indica si documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte.

ART. 51

Comunicarea informatiilor intre organele fiscale

Daca intr-o procedura fiscala se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale isi vor comunica reciproc informatiile detinute.

SECTIUNEA a 2-a

Informatii si expertize

ART. 52

Obligatia de a furniza informatii

(1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. Organul fiscal poate solicita informatii si altor persoane numai atunci cand starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de catre contribuabil. Informatiile furnizate de alte persoane vor fi luate in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. In acelasi scop, organul fiscal are dreptul sa solicite informatii si altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Informatiile furnizate de alte persoane se iau in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

Alin. (1) al art. 52 a fost modificat de pct. 5 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin. (1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.

(4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitate de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal.

ART. 53

Furnizarea periodica de informatii

(1) Contribuabilii sunt obligati sa furnizeze periodic organelor fiscale informatii referitoare la activitatea desfasurata.

(2) Furnizarea informatiilor prevazute la alin. (1) se face prin completarea unei declaratii pe proprie raspundere.

(3) Natura informatiilor, periodicitatea, precum si modelul declaratiilor se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

ART. 54

Obligatia bancilor de a furniza informatii

(1) Bancile sunt obligate sa comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica ce deschid ori inchid conturi, forma juridica pe care acestia o au si domiciliul sau sediul acestora. Comunicarea se va face bilunar, cu referire la conturile deschise sau inchise in perioada anterioara acesteia si va fi adresata Ministerului Economiei si Finantelor.

(2) Ministerul Economiei si Finantelor impreuna cu Banca Nationala a Romaniei vor elabora proceduri privind transmiterea informatiilor prevazute la alin. (1).

(3) Ministerul Economiei si Finantelor, la cererea justificata a autoritatilor publice centrale si locale, va transmite informatiile detinute in baza alin. (1), in scopul indeplinirii de catre aceste autoritati a atributiilor prevazute de lege.

ART. 55

Expertiza

(1) Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru intocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate sa numeasca un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobandesc.

(4) Expertiza se intocmeste in scris.

(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevazute de prezentul articol vor fi platite de la bugetele organelor fiscale care au apelat la serviciile expertului, dupa caz.

SECTIUNEA a 3-a

Verificarea inregistrurilor si cercetarea la fata locului

ART. 56

Prezentarea de inregistruri

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inregistruri. Organul fiscal are dreptul de a solicita si altor persoane inregistruri, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inregistrurilor puse la dispozitie de catre contribuabili.

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitie organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inregistruri. In acelasi scop, organul fiscal are dreptul sa solicite inregistruri si altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice.

Alin. (1) al art. 56 a fost modificat de pct. 6 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a inregistrurilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

(3) Organul fiscal are dreptul sa retina, in scopul protejarii impotriva instrainarii sau distrugerii, documente, acte, inregistruri, registre si documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, inregistrarii si achitarii obligatiilor fiscale de catre contribuabili, pe o perioada de maximum 30 de zile. In cazuri exceptionale, cu aprobarea conducatorului organului fiscal, perioada de retinere poate fi prelungita cu maximum 90 de zile.

ART. 57

Cercetarea la fata locului

(1) In conditiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului, intocmind in acest sens proces-verbal.

(2) Contribuabilii au obligatia sa permita functionarilor imputerniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, in incaperi si in orice alte incinte, in masura in care acest lucru este necesar pentru a face constatari in interes fiscal.

(3) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati in timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 97 alin. (1) lit. b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea in domiciliu sau resedinta.

(4) In caz de refuz, intrarea in domiciliul sau in resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea

instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila fiind aplicabile.

(5) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa ii acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

SECTIUNEA a 4-a

Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi

ART. 58

Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor inscrisuri

(1) Sotul/sotia si rudele contribuabilului pana la gradul al treilea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor inscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) vor fi instiintate asupra acestui drept.

ART. 59

Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta in exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii, cu exceptia informatiilor cu privire la indeplinirea obligatiilor fiscale stabilite de lege in sarcina lor.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin. (1) asistentii, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.

(3) Persoanele prevazute la alin. (1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

(4) In regim derogatoriu de la prevederile alin. (1)-(3), in vederea clarificarii si stabilirii reale a situatiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale au competenta de a solicita informatii si documente cu relevanta fiscala ori pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, dupa caz, iar notarii publici, avocatii, executorii judecatoresti, organele de politie, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere si inmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pasapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenta a persoanelor, precum si orice alta entitate care detine informatii ori documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, dupa caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligatia furnizarii acestora fara plata.

SECTIUNEA a 5-a

Colaborarea dintre autoritatile publice

ART. 60

Obligatia autoritatilor si institutiilor publice de a furniza informatii si de a prezenta acte

Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile deconcentrate ale autoritatilor publice centrale vor furniza informatii si acte organelor fiscale, la cererea acestora.

ART. 61

Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public

(1) Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze in realizarea scopului prezentului cod.

(2) Nu constituie activitate de colaborare actiunile intreprinse de autoritatile prevazute la alin. (1), in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.

(3) Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

ART. 62

Conditii si limite ale colaborarii

(1) Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza in limita atributiilor ce le revin potrivit legii.

(2) Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate.

ART. 63

Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice

(1) In baza conventiilor internationale, organele fiscale vor colabora cu autoritatile fiscale similare din alte state.

(2) In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

SECTIUNEA a 6-a

Sarcina probei

ART. 64

Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

ART. 66

Dovedirea titularului dreptului de proprietate in scopul impunerii

(1) In cazul in care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie baza impozabila sunt detinute de persoane care in mod continuu beneficiaza de castigurile sau de orice foloase obisnuite aduse de acestea si ca persoanele respective declara in scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor in cauza, fara sa arate insa care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare in sarcina acelor persoane.

(2) In conditiile legii, obligatia fiscala privind baza impozabila prevazuta la alin. (1) va putea fi stabilita in sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin. (1).

ART. 67

Estimarea bazei de impunere

(1) Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale.

(2) In situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea in vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

CAP. IV

Termene

ART. 68

Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor si indeplinirea obligatiilor prevazute de Codul de procedura fiscala, precum si de alte dispozitii legale aplicabile in materie, daca legea fiscala nu dispune altfel, se calculeaza potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

ART. 69

Prelungirea termenelor

Termenele pentru depunerea declaratiilor fiscale si termenele stabilite in baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite in situatii temeinic justificate, potrivit competentei stabilite prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

ART. 70

Termenul de solutionare a cererilor contribuabililor

(1) Cererile depuse de catre contribuabil potrivit prezentului cod se solutioneaza de catre organul fiscal in termen de 45 de zile de la inregistrare.

(2) In situatiile in care, pentru solutionarea cererii, sunt necesare informatii suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeste cu perioada cuprinsa intre data solicitarii si data primirii informatiilor solicitate.

ART. 71

Cazul de forta majora si cazul fortuit

(1) Termenele prevazute de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale, dupa caz, nu incep sa curga sau se suspenda in situatia in care indeplinirea acestor obligatii a fost impiedicata de ivirea unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit.

(2) Obligatiile fiscale se considera a fi indeplinite in termen, fara perceperea de majorari de intarziere sau aplicarea de sanctiuni prevazute de lege, daca acestea se executa in termen de 60 de zile de la incetarea evenimentelor prevazute la alin. (1).

TITLUL IV

Inregistrarea fiscala si evidenta contabila si fiscala

ART. 72

Obligatia de inregistrare fiscala

(1) Orice persoana sau entitate care este subiect intr-un raport juridic fiscal se inregistreaza fiscal primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala va fi:

a) pentru persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor, precum si pentru asocieri si alte entitati fara personalitate juridica, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;

b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

c) pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala;

d) pentru comercianti, inclusiv pentru sucursalele comerciantilor care au sediul principal al comerului in strainatate, codul unic de inregistrare atribuit potrivit legii speciale;

e) pentru persoanele fizice care desfasoara activitati economice in mod independent sau exercita

profesii libere, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(2) Persoanele prevazute la alin. (1) lit. d) se inregistreaza fiscal potrivit procedurii speciale in materie.

(3) In vederea atribuirii codului de identificare fiscala persoanele prevazute la alin. (1) lit. a), c) si e) au obligatia sa depuna declaratie de inregistrare fiscala.

(4) Au obligatia sa depuna o declaratie de inregistrare fiscala si persoanele prevazute la alin. (1) lit. b) care au calitatea de angajator.

(5) Contribuabilii care obtin venituri din activitati independente, pentru care platile anticipate se fac prin retinere la sursa de catre platitorii de venituri, au obligatia, in vederea inregistrarii, sa depuna la organul fiscal competent declaratia de inregistrare fiscala.

(6) Declaratia de inregistrare fiscala se depune in termen de 30 de zile de la:

a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asocierilor si altor entitati fara personalitate juridica;

b) data eliberarii actului legal de functionare, data inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobandirii calitatii de angajator, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

ART. 73

Obligatia inscrierii codului de identificare fiscala pe documente

Platitorii de impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat au obligatia de a mentiona pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise codul de identificare fiscala propriu.

ART. 74

Declararea filialelor si sediilor secundare

(1) Contribuabilii au obligatia de a declara organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in termen de 30 de zile, infiintarea de sedii secundare.

(2) Contribuabilii cu domiciliul fiscal in Romania au obligatia de a declara in termen de 30 de zile infiintarea de filiale si sedii secundare in strainatate.

ART. 75

Forma si continutul declaratiei de inregistrare fiscala

(1) Declaratia de inregistrare fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si va fi insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2) Declaratia de inregistrare fiscala va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligatii de plata datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare,

datele de identificare a imputernicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului, precum si alte informatii necesare administrarii impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

ART. 76

Certificatul de inregistrare fiscala

(1) Pe baza declaratiei de inregistrare fiscala, depusa potrivit art. 72 alin. (3), organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala elibereaza certificatul de inregistrare fiscala, in termen de 15 zile de la data depunerii declaratiei. In certificatul de inregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2) Eliberarea certificatelor de inregistrare fiscala nu este supusa taxelor de timbru.

(3) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitatea de comert sau prestari de servicii catre populatie sunt obligati sa afiseze certificatul de inregistrare fiscala in locurile unde se desfasoara activitatea.

(4) In cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de inregistrare fiscala, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, in baza cererii contribuabililor si a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a III-a.

ART. 77

Modificari ulterioare inregistrarii fiscale

(1) Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de inregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, in termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2) La incetarea conditiilor care au generat inregistrarea fiscala, contribuabilii au obligatia de a preda organelor fiscale, in vederea anularii, certificatul de inregistrare fiscala, odata cu depunerea declaratiei de mentiuni.

ART. 78

Registrul contribuabililor

(1) Organul fiscal competent din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala organizeaza evidenta platitorilor de impozite, taxe, contributi si alte sume datorate la bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj, in cadrul registrului contribuabililor, care contine:

a) datele de identificare a contribuabilului;

b) categoriile de obligatii fiscale de declarare, potrivit legii, denumite vector fiscal; categoriile de obligatii fiscale care se inscriu in vectorul fiscal se stabilesc prin ordin al ministrului economiei si finantelor;

c) alte informatii necesare administrarii obligatiilor fiscale.

(2) Datele prevazute la alin. (1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si din constatarile proprii ale organului fiscal.

(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de cate ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale si vor fi comunicate contribuabililor.

(4) Modificarea din oficiu a domiciliului fiscal pe baza constatarilor facute potrivit alin. (3) se face prin decizie emisa de organul fiscal competent, dupa ascultarea prealabila a contribuabilului, potrivit art. 9.

(5) Contribuabilii persoane juridice sau orice alte entitati fara personalitate juridica, care, in toate cazurile, in decurs de 12 luni consecutive, nu au depus declaratii fiscale si situatii financiare, nu au efectuat plati datorate catre bugetul de stat, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj si carora, la cerere, nici nu li s-a aprobat de catre organul fiscal competent o masura privind indeplinirea obligatiilor lor fiscale, vor fi trecuti intr-o evidenta speciala.

ART. 79

Obligatia de a conduce evidenta fiscala

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative in vigoare.

(2) In vederea stabilirii preturilor de transfer, contribuabilii care desfasoara tranzactii cu persoane afiliate au obligatia ca, la solicitarea organului fiscal competent, sa intocmeasca si sa prezinte, in termenele stabilite de acesta, dosarul preturilor de transfer. Continutul dosarului preturilor de transfer va fi aprobat prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

ART. 80

Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale

(1) Evidentele contabile si fiscale vor fi pastrate, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului, la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi incredintate spre pastrare unei societati autorizate, potrivit legii, sa presteze servicii de arhivare.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), evidentele contabile si fiscale ale exercitiului financiar in curs se pastreaza, dupa caz, la domiciliul fiscal al contribuabililor, la sediile secundare ale acestora sau, in perioada 1-25 a lunii urmatoare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor in vederea intocmirii declaratiilor fiscale.

(3) Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(4) In cazul in care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe langa datele arhivate in format electronic contribuabilul este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(5) Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din

activitatile desfasurate, prin intocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege.

(6) Contribuabilii sunt obligati sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege, achizitionate numai de la unitatile stabilite prin normele legale in vigoare, si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor inregistrate.

(7) Organul fiscal poate lua in considerare orice evidente relevante pentru impunere tinute de contribuabil.

TITLUL V

Declaratia fiscala

ART. 81

Obligatia de a depune declaratii fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) In cazul in care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei si Finantelor va stabili termenul de depunere a declaratiei fiscale.

(3) Obligatia de a depune declaratia fiscala se mentine si in cazurile in care:

a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;

b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;

c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere si obligatia fiscala;

d) pentru obligatia fiscala nu rezulta, in perioada de raportare, sume de plata, dar exista obligatia declarativa, conform legii.

(4) In caz de inactivitate temporara sau in cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, in functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale. Asupra termenelor si conditiilor va decide organul fiscal potrivit competentelor aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

ART. 82

Forma si continutul declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal.

(2) In declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia

fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.

(4) Obligatia de semnare a declaratiei fiscale se considera a fi indeplinita si in urmatoarele situatii:

a) in cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sistemul electronic de plati. Data depunerii declaratiei se considera a fi data debitarii contului platitorului in baza acesteia;

b) in cazul transmiterii declaratiilor fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanta in conditiile art. 83 alin. (1).

(5) Declaratia fiscala trebuie insotita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(6) Pentru anumite categorii de obligatii fiscale, stabilite prin ordin al ministrului economiei si finantelor, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. In acest caz, contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal.

ART. 83

Depunerea declaratiilor fiscale

(1) Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandata. Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanta, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(2) Declaratiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub forma de proces-verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz.

(3) Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz. In situatia in care declaratia fiscala se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanta, data depunerii declaratiei este data inregistrarii acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezulta din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declaratiei.

Alin. (3) al art. 83 a fost modificat de pct. 7 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(4) Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale nu se poate face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la instiintarea contribuabilului privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiei fiscale. In cazul contribuabililor care au obligatia declararii bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligatiei fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Impunerea din oficiu nu se face in cazul contribuabililor inactivi sau al celor din evidenta speciala, atat timp cat se gasesc in aceasta situatie.

(5) Declaratiile fiscale anuale ale contribuabililor persoane juridice vor fi certificate de catre un consultant fiscal, in conditiile legii, cu exceptia celor pentru care este obligatorie auditarea*).

Alin. (5) al art. 83 a fost introdus de pct. 8 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (2) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 8 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008, pentru declaratiile anuale aferente anului 2007.

ART. 84

Corectarea declaratiilor fiscale

Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa.

TITLUL VI

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate, bugetului general consolidat

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

(2) Dispozitiile alin. (1) sunt aplicabile si in cazurile in care impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursari de taxa pe valoarea adaugata.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin ordin al ministrului economiei si finantelor se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.

(4) Declaratia fiscala intocmita potrivit art. 82 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale instiintarii de plata de la data depunerii acesteia.

(5) In situatia in care legea nu prevede obligatia de calculare a impozitului, declaratia fiscala este asimilata unei decizii referitoare la baza de impunere.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, in conditiile in care se stabilesc sume de plata.

(7) Pana la 1 iulie 2005, sumele reprezentand impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat, inscrise in deciziile de impunere, in actele administrative fiscale asimilate acestora, precum si in declaratiile fiscale, vor fi rotunjite la 1.000 lei prin reducere cand suma ce urmeaza a fi rotunjita este sub 500 lei si prin majorare cand aceasta este peste 500 lei*1).

*1) Sumele sunt exprimate in moneda veche.

ART. 87

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 43. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si categoria de impozit, taxa, contributie sau alta suma datorata bugetului general consolidat, baza de impunere, precum si cuantumul acestora, pentru fiecare perioada impozabila.

ART. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restituirii de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;
- d) procesele-verbale prevazute la art. 142 alin. (6) si art. 168 alin. (2).
- e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.

Lit. e) a art. 88 a fost introdusa de pct. 9 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 89

Deciziile referitoare la bazele de impunere

(1) Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, in urmatoarele situatii:

a) cand venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;

b) cand sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decat cel competent teritorial. In acest caz competenta de a stabili baza de impunere o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2) Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un imputernicit comun in relatia cu organul fiscal.

ART. 90

Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare

(1) Cuantumul obligatiilor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent.

(3) Rezerva verificarii ulterioare se anuleaza numai la implinirea termenului de prescriptie sau ca urmare a inspectiei fiscale efectuate in cadrul termenului de prescriptie.

CAP. II

Prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale

ART. 91

Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 10 ani in cazul in care acestea rezulta din savarsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4) Termenul prevazut la alin. (3) curge de la data savarsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

ART. 92

Intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale

(1) Termenele prevazute la art. 91 se intrerup si se suspenda in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperii inspectiei fiscale si momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale.

ART. 93

Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale, va proceda la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

TITLUL VII

Inspectia fiscala

CAP. I

Sfera inspectiei fiscale

ART. 94

Obiectul si functiile inspectiei fiscale

(1) Insectia fiscala are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

(1) Insectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dupa caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.

Alin. (1) al art. 94 a fost modificat de pct. 10 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(2) Insectia fiscala are urmatoarele atributii:

a) constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;

c) sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale.

(3) Pentru ducerea la indeplinire a atributiilor prevazute la alin. (2) organul de inspectie fiscala va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate in dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;

c) discutarea constatarilor si solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantii legali ai contribuabililor sau imputernicitii acestora, dupa caz;

d) solicitarea de informatii de la terti;

e) stabilirea corecta a bazei de impunere, a diferentelor datorate in plus sau in minus, dupa caz, fata de creanta fiscala declarata si/sau stabilita, dupa caz, la momentul inceperii inspectiei fiscale;

f) stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata, precum si a obligatiilor fiscale accesorii aferente acestora;

g) verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile;

h) dispunerea masurilor asiguratorii in conditiile legii;

i) efectuarea de investigatii fiscale potrivit alin. (2) lit. a);

j) aplicarea de sanctiuni potrivit prevederilor legale;

k) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, intocmind in acest sens proces-verbal.

(4) Nu intra in atributiile inspectiei fiscale efectuarea de constatarii tehnico-stiintifice sau orice alte verificari solicitate de organele de urmarire penala in vederea lamuririi unor fapte sau imprejurari ale cauzelor aflate in lucru la aceste institutii.

Alin. (4) al art. 94 a fost introdus de pct. 11 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 95

Persoanele supuse inspectiei fiscale

Inspectia fiscala se exercita asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere si plata a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute de lege.

ART. 96

Formele si intinderea inspectiei fiscale

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

a) inspectia fiscala generala, care reprezinta activitatea de verificare a tuturor obligatiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioada de timp determinata;

b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligatii fiscale, pentru o perioada de timp determinata.

(2) Insectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legii fiscale.

ART. 97

Proceduri si metode de control fiscal

(1) In realizarea atributiilor, inspectia fiscala poate aplica urmatoarele proceduri de control:

a) controlul inopinat, care consta in activitatea de verificare factica si documentara, in principal, ca urmare a unei sesizari cu privire la existenta unor fapte de incalcare a legislatiei fiscale, fara anuntarea in prealabil a contribuabilului;

b) controlul incrucisat, care consta in verificarea documentelor si operatiunilor impozabile ale contribuabilului, in corelatie cu cele detinute de alte persoane; controlul incrucisat poate fi si inopinat.

(2) La finalizarea controlului inopinat sau incrucisat se incheie proces-verbal.

(3) In realizarea atributiilor, inspectia fiscala poate aplica urmatoarele metode de control:

a) controlul prin sondaj, care consta in activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative, in care sunt reflectate modul de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat;

b) controlul electronic, care consta in activitatea de verificare a contabilitatii si a surselor acesteia, prelucrate in mediu electronic, utilizand metode de analiza, evaluare si testare asistate de instrumente informatice specializate.

ART. 98

Perioada supusa inspectiei fiscale

(1) Insectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusa inspectiei fiscale incepe de la sfarsitul perioadei controlate anterior, in conditiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspectia fiscala se efectueaza asupra creantelor nascute in ultimii 3 ani fiscali pentru care exista obligatia depunerii declaratiilor fiscale. Inspectia fiscala se poate extinde pe perioada de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale, daca este identificata cel putin una dintre urmatoarele situatii:

a) exista indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declaratii fiscale in interiorul termenului de prescriptie;

c) nu au fost indeplinite obligatiile de plata a impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

CAP. II

Realizarea inspectiei fiscale

ART. 99

Competenta

(1) Inspectia fiscala se exercita exclusiv, nemijlocit si neingradit prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, conform dispozitiilor prezentului titlu, ori de alte autoritati care sunt competente, potrivit legii, sa administreze impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(2) In cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, competenta de exercitare a inspectiei fiscale se stabileste prin regulamentul de organizare si functionare aprobat in conditiile legii.

(2) In cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala competenta de exercitare a inspectiei fiscale se stabileste prin regulamentul de organizare si functionare aprobat in conditiile legii. Organele de inspectie fiscala din aparatul central al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala au competenta in efectuarea inspectiei fiscale pe intregul teritoriu al tarii.

Alin. (2) al art. 99 a fost modificat de pct. 12 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(3) Competenta privind efectuarea inspectiei fiscale se poate delega altui organ fiscal.

(3) Competenta privind efectuarea inspectiei fiscale se poate delega altui organ fiscal. In cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala conditiile in care se poate efectua delegarea altui organ fiscal se stabilesc prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Alin. (3) al art. 99 a fost modificat de pct. 12 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 100

Selectarea contribuabililor pentru inspectie fiscala

(1) Selectarea contribuabililor ce urmeaza a fi supusi inspectiei fiscale este efectuata de catre organul fiscal competent.

(2) Contribuabilul nu poate face obiectii cu privire la procedura de selectare folosita.

ART. 101

Avizul de inspectie fiscala

(1) Inaintea desfasurarii inspectiei fiscale, organul fiscal are obligatia sa instiinteze contribuabilul in legatura cu actiunea care urmeaza sa se desfasoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscala.

(2) Avizul de inspectie fiscala va cuprinde:

a) temeiul juridic al inspectiei fiscale;

b) data de incepere a inspectiei fiscale;

c) obligatiile fiscale si perioadele ce urmeaza a fi supuse inspectiei fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale. Amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale se poate solicita, o singura data, pentru motive justificate.

ART. 102

Comunicarea avizului de inspectie fiscala

(1) Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului, in scris, inainte de inceperea inspectiei fiscale, astfel:

a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalti contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspectie fiscala nu este necesara:

a) pentru solutionarea unor cereri ale contribuabilului;

b) in cazul unor actiuni indeplinite ca urmare a solicitarii unor autoritati, potrivit legii;

c) in cazul controlului inopinat si al controlului incrucisat;

d) in cazul refacerii controlului ca urmare a unei dispozitii de reverificare cuprinse in decizia de solutionare a contestatiei.

(3) Pe durata unei inspectii fiscale pentru solutionarea unei cereri a contribuabilului, organul de inspectie poate decide efectuarea unei inspectii generale sau partiale. In acest caz, prin exceptie de la prevederile alin. (1), avizul de inspectie se comunica contribuabilului chiar in cursul efectuarii inspectiei pentru solutionarea cererii.

ART. 103

Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in spatiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei fiscale.

(2) Daca nu exista un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfasura la sediul organului fiscal sau in orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

(3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul fiscal are dreptul sa inspecteze locurile in care se desfasoara activitatea, in prezenta contribuabilului sau a unei persoane desemnate de acesta.

(4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspectia fiscala se poate desfasura si in afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului fiscal.

ART. 104

Durata efectuării inspectiei fiscale

(1) Durata efectuării inspectiei fiscale este stabilita de organele de inspectie fiscala sau, dupa caz, de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, in functie de obiectivele inspectiei, si nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) In cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspectiei nu poate fi mai mare de 6 luni.

(3) Perioadele in care derularea inspectiei fiscale este suspendata nu sunt incluse in calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) si (2).

(4) Conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide suspendarea unei inspectii fiscale ori de cate ori sunt motive justificate pentru aceasta.

(5) Conditiiile si modalitatile de suspendare a unei inspectii fiscale se vor stabili prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv prin ordin comun al ministrului economiei si finantelor si al ministrului internelor si reformei administrative, in cazul inspectiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevazute la art. 35, care se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

ART. 105

Reguli privind inspectia fiscala

- (1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.
- (2) Inspectia fiscala va fi efectuata in asa fel incat sa afecteze cat mai putin activitatea curenta a contribuabililor si sa utilizeze eficient timpul destinat inspectiei fiscale.
- (3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data incheierii inspectiei fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuarii verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.
- (4) In situatia in care din instrumentarea cauzelor penale de catre organele competente nu rezulta existenta prejudiciului, reverificarea dispusa in temeiul alin. (3) nu este urmata de emiterea deciziei de impunere.
- (5) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.
- (6) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara in baza unor programe anuale, trimestriale si lunare aprobate in conditiile stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, respectiv prin acte ale autoritatilor administratiei publice locale, dupa caz.
- (7) La inceperea inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de control. Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in registrul unic de control.
- (8) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa, pe propria raspundere, din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile solicitate pentru inspectia fiscala. In declaratie se va mentiona si faptul ca au fost restituite toate documentele solicitate si puse la dispozitie de contribuabil.
- (9) Contribuabilul are obligatia sa indeplineasca masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale, in termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala.

ART. 106

Obligatia de colaborare a contribuabilului

- (1) Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.
- (2) La inceperea inspectiei fiscale, contribuabilul va fi informat ca poate numi persoane care sa dea informatii. Daca informatiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii.
- (3) Pe toata durata exercitarii inspectiei fiscale contribuabilii supusi acesteia au dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica.

ART. 107

Dreptul contribuabilului de a fi informat

- (1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala.
- (2) La incheierea inspectiei fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările si consecintele lor fiscale, acordandu-i acestuia posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu exceptia cazului in care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare in urma inspectiei fiscale sau a cazului in care contribuabilul renunta la acest drept si notifica acest fapt organelor de inspectie fiscala.
- (3) Data, ora si locul prezentarii concluziilor vor fi comunicate contribuabilului in timp util.
- (4) Contribuabilul are dreptul sa prezinte, in scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

ART. 108

Sesizarea organelor de urmarire penala

- (1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala in legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale si care ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, in conditiile prevazute de legea penala.
- (2) In situatiile prevazute la alin. (1) organele de inspectie au obligatia de a intocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie si de catre contribuabilul supus inspectiei, cu sau fara explicatii ori obiectiuni din partea contribuabilului. In cazul in care cel supus controlului refuza sa semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala va consemna despre aceasta in procesul-verbal. In toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.

ART. 109

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

- (1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris, in care se vor prezenta constatările inspectiei din punct de vedere faptic si legal.
- (2) La finalizarea inspectiei fiscale, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente in plus sau in minus, dupa caz, fata de creanta fiscala existenta la momentul inceperii inspectiei fiscale. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.
- (3) Deciziile prevazute la alin. (2) se comunica in termen de 7 zile de la data finalizarii raportului de inspectie fiscala*).

Alin. (3) al art. 109 a fost introdus de pct. 13 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

TITLUL VIII

Colectarea creantelor fiscale

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 110

Colectarea creantelor fiscale

(1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2) Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.

(3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii.

ART. 111

Termenele de plata

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

(2) Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

a) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1-15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;

b) daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16-31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.

(3) Pentru obligatiile fiscale esalonate sau amanate la plata, precum si pentru accesoriile acestora termenul de plata se stabileste prin documentul prin care se acorda inlesnirea respectiva.

(4) Pentru creantele fiscale, administrate de Ministerul Economiei si Finantelor, care nu au prevazute termene de plata, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(5) Pentru creantele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevazute termene de plata, acestea se

stabilesc prin ordin comun al ministrului internelor si reformei administrative si al ministrului economiei si finantelor.

(6) Contributiile sociale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor, dupa calcularea si retinerea acestora conform reglementarilor legale in materie, se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se efectueaza plata drepturilor salariale.

(7) Prin derogare de la dispozitiile legale in vigoare privind termenele de plata, impozitele si contributiile aferente veniturilor din salarii se platesc astfel:

a) trimestrial, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare trimestrului, de catre contribuabilii persoane juridice care au statut de microintreprindere, in conditiile Legii nr. 346/2004 privind stimularea infiintarii si dezvoltarii intreprinderilor mici si mijlocii, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si de catre persoanele fizice care desfasoara activitati independente;

b) anual, pana la data de 25 inclusiv a lunii ianuarie a anului urmator, de catre asociatii, fundatii sau alte entitati fara scop patrimonial, cu exceptia institutiilor publice.

(7) Prin derogare de la dispozitiile legale in vigoare privind termenele de plata, impozitele si contributiile aferente veniturilor din salarii, precum si impozitul retinut la sursa potrivit art. 52 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se platesc astfel:

a) trimestrial, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare trimestrului, de catre contribuabilii persoane juridice platitoare de impozitul pe veniturile microintreprinderilor, asocierile fara personalitate juridica constituite intre persoane fizice, precum si de catre persoanele fizice care desfasoara activitati independente;

b) semestrial, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare semestrului, de catre asociatii, fundatii sau alte entitati fara scop patrimonial, cu exceptia institutiilor publice*).

Alin. (7) al art. 111 a fost modificat de pct. 14 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (4) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 14 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008.

(8) Contribuabilii prevazuti la alin. (7) au obligatia sa declare impozitele si contributiile aferente veniturilor din salarii pana la termenul de plata.

(9) Sediile secundare platitoare de obligatii fiscale potrivit legii indeplinesc obligatiile de plata si de declarare la aceleasi termene cu cele aplicabile in cazul persoanei in structura careia functioneaza.

Alin. (9) al art. 111 a fost introdus de pct. 15 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 112

Certificatul de atestare fiscala

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal competent, la solicitarea contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta pe platitor a organului fiscal competent si cuprinde creantele fiscale exigibile, existente in sold in ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, denumita luna de referinta.

(3) In primele 5 zile lucratoare ale lunii se emit certificate de atestare fiscala in care se mentioneaza creantele fiscale exigibile, existente in sold la sfarsitul lunii anterioare lunii de referinta.

(4) Certificatul de atestare fiscala se emite in termen de 5 zile lucratoare de la data depunerii cererii de catre contribuabil si poate fi utilizat de contribuabil pe o perioada de pana la 30 de zile de la data emiterii. In cazul persoanelor fizice, perioada in care poate fi utilizat este de pana la 90 de zile de la data emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, in original sau in copie legalizata, oricarui solicitant.

(5) In situatia in care, in conformitate cu art. 116 alin. (3), exista cereri de compensare aflate in termenul legal de solutionare, certificatul fiscal se elibereaza cu mentiunea "Cerere de compensare in curs de solutionare pentru suma de...".

ART. 113

Certificatul de atestare fiscala emis de autoritatile administratiei publice locale

(1) Certificatul de atestare fiscala se emite de organul fiscal competent al autoritatii administratiei publice locale, la solicitarea contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscala se elibereaza pe baza datelor cuprinse in evidenta pe platitor a organului fiscal competent si cuprinde creantele fiscale exigibile, existente in sold in prima zi a lunii urmatoare depunerii cererii, denumita luna de referinta.

(3) In certificatul de atestare fiscala se mentioneaza creantele fiscale exigibile, cu termene de plata expirate pana la data de intai a lunii urmatoare emiterii acestuia.

(4) Certificatul de atestare fiscala se emite in termen de cel mult doua zile lucratoare de la data depunerii cererii de catre contribuabil si poate fi utilizat de contribuabil pe toata perioada lunii in care se emite. Certificatul de atestare fiscala emis in intervalul 25 a lunii - finele lunii este valabil pe toata perioada lunii urmatoare emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, in original sau in copie legalizata, oricarui solicitant.

(5) Pentru instrainarea dreptului de proprietate asupra cladirilor, terenurilor si a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie sa prezinte certificate de atestare fiscala prin care sa se ateste achitarea tuturor obligatiilor fiscale locale datorate autoritatii administratiei publice locale pe a carei raza se afla inregistrat fiscal bunul ce se instraineaza. Actele prin care se instraineaza cladiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu incalcarea prevederilor prezentului alineat, sunt nule de

drept.

(5¹) Prevederile alin. (5), precum si ale art. 254 alin. (7), art. 259 alin. (6¹) si art. 264 alin. (5) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, nu sunt aplicabile in cazul procedurii de executare silita, procedurii insolventei si procedurilor de lichidare.

Alin. (5¹) al art. 113 a fost introdus de pct. 16 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(6) In situatia in care, in conformitate cu art. 116 alin. (3), exista cereri de compensare aflate in termenul legal de solutionare, certificatul fiscal se elibereaza cu mentiunea "Cerere de compensare in curs de solutionare pentru suma de...".

CAP. II

Stingerea creantelor fiscale prin plata, compensare si restituire

ART. 114

Dispozitii privind efectuarea platii

(1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv majorari de intarziere. Dispozitiile art. 1093 din Codul civil se aplica in mod corespunzator*).

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2¹) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, intr-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru obligatiile datorate bugetului de stat si a unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligatii de plata*).

Alin. (2¹) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2²) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, dupa caz, proportional cu obligatiile datorate*).

Alin. (2²) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2³) In cazul in care suma platita nu acopera obligatiile fiscale datorate, distribuirea, in cadrul fiecarui buget sau fond, pe tip de impozit, contributie sau alta suma reprezentand creanta fiscala se face mai intai pentru impozitele si contributiile cu retinere la sursa si apoi pentru celelalte obligatii fiscale, proportional cu obligatiile datorate*).

Alin. (2³) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2⁴) Metodologia de distribuire a sumelor platite in contul unic si de stingere a obligatiilor fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala*).

Alin. (2⁴) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2⁵) Plata obligatiilor fiscale, altele decat cele prevazute la alin. (2¹), se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare impozit, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat*).

Alin. (2⁵) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(2⁶) In situatia in care plata se efectueaza de catre o alta persoana decat debitorul, dispozitiile art. 1093 din Codul civil se aplica in mod corespunzator*).

Alin. (2⁶) al art. 114 a fost introdus de pct. 17 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Art. III din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, prevede:

"Art. III

(1) Prevederile art. I pct. 17 se aplica incepand cu data de 1 ianuarie 2008. La aceeasi data se abroga prevederile art. 114 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

(2) Pentru contribuabilii care platesc integral si la termenele prevazute de lege obligatiile fiscale si care nu au alte obligatii fiscale restante, prevederile art. I pct. 17 se aplica pentru plata obligatiilor fiscale incepand cu cele aferente lunii septembrie 2007."

(3) In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

a) in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

b) in cazul platilor efectuate prin mandat postal, data postei, inscrisa pe mandatul postal;

c) in cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initiatoare, potrivit reglementarilor specifice in vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la art. 121, data putand fi dovedita prin extrasul de cont al contribuabilului;

d) pentru obligatiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data inregistrarii la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus si anulat timbrele datorate potrivit legii.

(4) Pentru creantele fiscale administrate de Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile subordonate, organul fiscal, la cererea debitorului, va efectua indreptarea erorilor din documentele de plata intocmite de acesta si va considera valabila plata de la momentul efectuarii acesteia, in suma si din contul debitorului inscise in documentul de plata, cu conditia debitarii contului acestuia si a creditarii unui cont bugetar.

(5) Prevederile alin. (4) se aplica in mod corespunzator si de catre celelalte autoritati publice care, potrivit legii, administreaza creante fiscale.

(6) Cererea poate fi depusa in termen de un an de la data platii, sub sanctiunea decaderii.

(7) Procedura de indreptare a erorilor va fi aprobata prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

ART. 115

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentand creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelu tip de creanta fiscala principala pe care il stabileste contribuabilul.

(2) In cadrul tipului de impozit, taxa, contributie sau alta suma reprezentand creanta fiscala, stabilit de contribuabil, stingerea se efectueaza, de drept, in urmatoarea ordine:

a) sumele datorate in contul ratei din luna curenta din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plata, precum si majorarea de intarziere datorata in luna curenta din grafic sau suma amanata la plata, impreuna cu majorarile de intarziere datorate pe perioada amanarii, in cazul in care termenul de plata se implineste in luna curenta, precum si obligatiile fiscale curente de a caror plata depinde mentinerea valabilitatii inlesnirii acordate;

b) obligatiile fiscale principale sau accesorii, in ordinea vechimii, cu exceptia cazului in care s-a inceput executarea silita, cand se aplica prevederile art. 169 in mod corespunzator;

c) sumele datorate in contul urmatoarelor rate din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, pana la concurenta cu suma esalonata la plata sau pana la concurenta cu suma achitata, dupa caz, precum si suma amanata la plata impreuna cu majorarile de intarziere datorate pe perioada amanarii, dupa caz;

d) obligatiile cu scadente viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(3) Vechimea obligatiilor fiscale de plata se stabileste astfel:

- a) in functie de scadenta, pentru obligatiile fiscale principale;
- b) in functie de data comunicarii, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de organele competente, precum si pentru obligatiile fiscale accesorii;
- c) in functie de data depunerii la organul fiscal a declaratiilor fiscale rectificative, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de contribuabil.

(4) Organul fiscal competent va instiinta debitorul despre modul in care s-a efectuat stingerea prevazuta la alin. (2).

(5) Pentru creantele fiscale administrate de autoritatile administratiei publice locale, orice plata facuta dupa comunicarea somatiei in cadrul executarii silite va stinge mai intai obligatiile fiscale cuprinse in titlul executoriu.

ART. 115*)

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentand creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de creanta fiscala principala pe care o stabileste contribuabilul sau care este distribuita, potrivit prevederilor art. 114, de catre organul fiscal competent, dupa caz, stingerea efectuandu-se, de drept, in urmatoarea ordine:

- a) sumele datorate in contul ratei din luna curenta din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plata, precum si majorarea de intarziere datorata in luna curenta din grafic sau suma amanata la plata, impreuna cu majorarile de intarziere datorate pe perioada amanarii, in cazul in care termenul de plata se implineste in luna curenta, precum si obligatiile fiscale curente de a caror plata depinde mentinerea valabilitatii inlesnirii acordate;
- b) obligatiile fiscale principale sau accesorii, in ordinea vechimii, cu exceptia cazului in care s-a inceput executarea silita, cand se aplica prevederile art. 169 in mod corespunzator;
- c) sumele datorate in contul urmatoarelor rate din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, pana la concurenta cu suma esalonata la plata sau pana la concurenta cu suma achitata, dupa caz, precum si suma amanata la plata impreuna cu majorarile de intarziere datorate pe perioada amanarii, dupa caz;
- d) obligatiile cu scadente viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligatiilor fiscale de plata se stabileste astfel:

- a) in functie de scadenta, pentru obligatiile fiscale principale;
- b) in functie de data comunicarii, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de organele competente, precum si pentru obligatiile fiscale accesorii;
- c) in functie de data depunerii la organul fiscal a declaratiilor fiscale rectificative, pentru diferentele

de obligatii fiscale principale stabilite de contribuabil.

(3) Pentru debitorii care se afla sub incidenta Legii nr. 85/2006 privind procedura insolventei, cu modificarile ulterioare, ordinea de stingere este urmatoarea:

a) obligatii fiscale cu termene de plata dupa data confirmarii planului de reorganizare, in ordinea vechimii;

b) sume datorate in contul ratelor din programele de plati a obligatiilor fiscale, cuprinse in planul de reorganizare judiciara confirmat, precum si obligatiile accesorii datorate pe perioada reorganizarii, daca in plan s-au prevazut calcularea si plata acestora;

c) obligatii fiscale datorate si neachitate cu termene de plata intre data deschiderii procedurii insolventei, pana la data confirmarii planului de reorganizare, in ordinea vechimii, pana la stingerea integrala a acestora, altele decat cele prevazute la lit. b).

(4) Organul fiscal competent va comunica debitorului modul in care a fost efectuata stingerea datorilor prevazuta la alin. (1), pana la urmatorul termen de plata a obligatiilor fiscale.

(5) Pentru creantele fiscale administrate de autoritatile administratiei publice locale, orice plata facuta dupa comunicarea somatiei in cadrul executarii silite va stinge mai intai obligatiile fiscale cuprinse in titlul executoriu.

Art. 115 a fost modificat de pct. 18 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

ART. 116

Compensarea

(1) Prin compensare se sting creantele administrate de Ministerul Economiei si Finantelor cu creantele debitorului reprezentand sume de rambursat sau de restituit de la buget, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(2) Creantele fiscale administrate de unitatile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de la bugetele locale, pana la concurenta celei mai mici sume, cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz. Dispozitiile art. 115 privind ordinea stingerii

datoriilor sunt aplicabile in mod corespunzator.

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de cate ori constata existenta unor creante reciproce, cu exceptia sumelor negative din deconturile de taxa pe valoarea adaugata fara optiune de rambursare.

(5) Compensarea creantelor debitorului se va efectua cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in urmatoarea ordine:

a) bugetul de stat;

b) fondul de risc pentru garantii de stat, pentru imprumuturi externe;

c) bugetul asigurarilor sociale de stat;

d) bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate;

e) bugetul asigurarilor pentru somaj;

f) fonduri comunitare, cum ar fi PHARE, ISPA, fonduri structurale si fond de coeziune.

(5) In cazul compensarilor efectuate de organul fiscal conform alin. (4), creantele fiscale ale debitorului vor fi compensate cu obligatii datorate aceluiasi buget, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in mod proportional*).

Alin. (5) al art. 116 a fost modificat de pct. 19 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(6) Creantele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compenseaza cu creantele debitorului reprezentand sume de restituit de aceeasi natura, in conditiile art. 115. Eventualele diferente ramase vor fi compensate cu alte obligatii fiscale ale debitorului, in ordinea prevazuta la alin. (5). Procedura de compensare va fi stabilita prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(7) Pentru celelalte creante fiscale, ordinea prevazuta la alin. (5) se aplica de fiecare autoritate competenta pentru creantele fiscale pe care le administreaza.

(8) Dispozitiile alin. (5) nu se aplica in cazul creantelor bugetelor locale.

(9) Organul competent va instiinta in scris debitorul despre masura compensarii luate potrivit alin. (3), in termen de 7 zile de la data efectuarii operatiunii.

ART. 117

Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului urmatoarele sume:

- a) cele platite fara existenta unui titlu de creanta;
- b) cele platite in plus fata de obligatia fiscala;
- c) cele platite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
- f) cele stabilite prin hotarari ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
- g) cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art. 170;
- h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retenirile prin poprire, dupa caz, in temeiul hotararii judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executarii silita.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentand diferente de impozite rezultate din regularizarea anuala a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, in termen de cel mult 60 de zile de la data comunicarii deciziei de impunere.

(3) Diferentele de impozit pe venit de restituit mai mici de 5 lei vor ramane in evidenta fiscala spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmand a se restitui atunci cand suma cumulata a acestora depaseste limita mentionata.

(4) Prin exceptie de la alin. (3), diferentele mai mici de 5 lei se vor putea restitui in numerar numai la solicitarea contribuabilului.

(5) In cazul restituirii sumelor in valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, in lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data ramanerii definitive si irevocabile a hotararii judecatoresti prin care se dispune restituirea.

(6) Daca debitorul inregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin. (1) si (2) se vor restitui numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.

(7) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decat obligatiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.

(8) In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decat suma reprezentand obligatii fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta obligatiilor fiscale restante, diferenta rezultata restituindu-se debitorului.

(9) Procedura de restituire si de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobanzilor prevazute la art. 124, se aproba prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

Obligatia bancilor supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentand obligatii fiscale cuprinse in ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale inscrise in adresa de infiintare a popririi transmisa de organele fiscale.

CAP. III

Majorari de intarziere*1)

*1) In conformitate cu dispozitiile art. IV alin. (2) din Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonantei Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 580 din 5 iulie 2005, notiunile de "dobanzi si/sau penalitati de intarziere" se inlocuiesc cu notiunea de "majorari de intarziere".

ART. 119

Dispozitii generale privind majorari de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

(2) Nu se datoreaza majorari de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentand echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.

(3) Majorarile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.

(4) Majorarile de intarziere se stabilesc prin decizii intocmite in conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).

ART. 120

Majorari de intarziere

(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) In situatia in care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative in raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza majorari de intarziere pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si

pana la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza majorari de intarziere dupa cum urmeaza:

a) pentru impozitele, taxele si contributiile stinse prin executare silita, pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. In cazul platii pretului in rate, majorarile de intarziere se calculeaza pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata, majorarile de intarziere sunt datorate de catre cumparator;

b) pentru impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat de catre debitorul declarat insolubil care nu are venituri si bunuri urmaribile, pana la data trecerii in evidenta separata, potrivit art. 176.

(5) Modul de calcul al majorarilor de intarziere aferente sumelor reprezentand eventuale diferente intre impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul pe profit datorat conform declaratiei de impunere intocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentand impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de intarziere dupa cum urmeaza:

a) pentru anul fiscal de impunere majorarile de intarziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pana la data platii debitului sau, dupa caz, pana la data de 31 decembrie;

b) majorarile de intarziere pentru sumele neachitate in anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c) in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decat cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de intarziere se recalculeaza, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea majorarilor de intarziere in mod corespunzator.

(7) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 121

Majorari de intarziere in cazul platilor efectuate prin decontare bancara

(1) Nedecontarea de catre unitatile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat, in termen de 3 zile lucratoare de la data debitarii contului platitorului, nu il exonereaza pe platitor de obligatia de plata a sumelor respective si atrage pentru acesta majorari de intarziere la nivelul celor prevazute la art. 120, dupa termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului si nedecontate de unitatile bancare, precum si a majorarilor de intarziere prevazute la alin. (1), platitorul se poate indrepta impotriva unitatii bancare respective.

ART. 122

Majorari de intarziere in cazul compensarii si in cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciara

Majorari de intarziere in cazul compensarii

Titlul art. 122 a fost modificat de pct. 20 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(1) In cazul creantelor fiscale stinse prin compensare, majorarile de intarziere se datoreaza pana la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensarile la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;

b) pentru compensarile din oficiu, data stingerii este data inregistrarii operatiei de compensare de catre unitatea de trezorerie teritoriala, conform notei de compensare intocmite de catre organul competent;

c) pentru compensarile efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei cuvenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire.

(2) In cazul in care in urma exercitarii controlului sau analizarii cererii de compensare s-a stabilit ca suma ce urmeaza a se compensa este mai mica decat suma cuprinsa in cererea de compensare, majorarile de intarziere se recalculeaza pentru diferenta ramasa de la data inregistrarii cererii de compensare.

(3) Pentru obligatiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevazute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectueaza compensarea prevazuta in actul normativ care o reglementeaza sau in normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

ART. 122¹

Majorari de intarziere in cazul deschiderii procedurii insolventei

Pentru creantele fiscale nascute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolventei nu se datoreaza si nu se calculeaza majorari de intarziere dupa data deschiderii procedurii insolventei.

Art. 122¹ a fost introdus de pct. 21 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

ART. 123

Majorari de intarziere in cazul inlesnirilor la plata

Pe perioada pentru care au fost acordate inlesniri la plata obligatiilor fiscale restante se datoreaza majorari de intarziere.

ART. 124

Dobanzi in cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirarii termenului prevazut la art. 117 alin. (2) sau la art. 231[^]1), dupa caz. Acordarea dobanzilor astfel acumulate se face la cererea contribuabililor.

*1) Prin Legea nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2006, dupa art. 68 a fost introdus art. 681 - Termenul de solutionare a cererilor contribuabililor, care a preluat, in esenta, dispozitiile alin. (1) si alin. (2) de la art. 199.

Avand in vedere ca, in prezent, termenul de solutionare a cererilor contribuabililor este prevazut la art. 70, trimiterea de la art. 124 alin. (1) se considera facuta la art. 70.

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobanda din ziua urmatoare expirarii termenului prevazut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, dupa caz. Acordarea dobanzilor se face la cererea contribuabililor.

Alin. (1) al art. 124 a fost modificat de pct. 22 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(2) Dobanda datorata este la nivelul majorarii de intarziere prevazute de prezentul cod si se suporta din acelasi buget din care se restituie ori se ramburseaza, dupa caz, sumele solicitate de platitori.

CAP. IV

Inlesniri la plata

ART. 125

Inlesniri la plata obligatiilor fiscale

(1) La cererea temeinic justificata a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligatiile fiscale restante, atat inaintea inceperii executarii silite, cat si in timpul efectuarii acesteia, inlesniri la plata, in conditiile legii.

(2) La cererea temeinic justificata a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritatile administratiei publice locale care administreaza aceste bugete, pot acorda, pentru obligatiile bugetare restante pe care le administreaza, urmatoarele inlesniri la plata:

a) esalonari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redeventelor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;

b) amanari la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contributiilor si a altor obligatii la bugetul local;

c) esalonari la plata majorarilor de intarziere de orice fel, cu exceptia majorarilor de intarziere datorate pe perioada de esalonare;

d) amanari si/sau scutiri ori amanari si/sau reduceri de majorari de intarziere, cu exceptia majorarilor de intarziere datorate pe perioada de amanare;

e) scutiri sau reduceri de impozite si taxe locale, in conditiile legii.

(3) Procedura de acordare a inlesnirilor la plata pentru creantele bugetare locale se stabileste prin acte normative speciale.

(4) Pentru acordarea inlesnirilor la plata creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garantii.

(5) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele fizice, garantia este:

a) o suma egala cu doua rate medii din esalonare, reprezentand obligatii bugetare locale esalonate si majorari de intarziere calculate, in cazul esalonarilor la plata;

b) o suma rezultata din raportul dintre contravaloarea debitelor amanate si majorarile de intarziere calculate si numarul de luni aprobate pentru amanare la plata, in cazul amanarilor la plata.

(6) Pentru obligatiile la bugetul local, datorate si neachitate dupa data de 1 iulie 2003 de catre persoanele juridice, garantia este de 100% din totalul creantei bugetare locale pentru care sa acordat inlesnirea.

CAP. V

Constituirea de garantii

ART. 126

Constituirea de garantii

Organul fiscal solicita constituirea unei garantii pentru:

a) suspendarea executarii silite in conditiile art. 148 alin. (7);

b) ridicarea masurilor asiguratorii;

c) asumarea obligatiei de plata de catre alta persoana prin angajament de plata, in conditiile art. 25 alin. (2) lit. d);

d) in alte cazuri prevazute de lege.

ART. 127

Tipuri de garantii

Garantiile pentru luarea masurilor prevazute la art. 126 se pot constitui, in conditiile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace banesti la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) scrisoare de garantie bancara;
- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara;
- d) gaj asupra unor bunuri mobile;
- e) fidejusiune.

ART. 128

Valorificarea garantiilor

Organul competent, in conditiile legii, se indetuleaza din garantiile depuse, daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.

CAP. VI

Masuri asiguratorii

ART. 129

Poprirea si sechestrul asiguratoriu

(1) Masurile asiguratorii prevazute in prezentul capitol se dispun si se duc la indeplinire, prin procedura administrativa, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii si sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietate a debitorului, precum si asupra veniturilor acestuia, cand exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa isi ascunda ori sa isi risipeasca patrimoniul, periclitand sau ingreunand in mod considerabil colectarea.

(3) Aceste masuri pot fi luate si inainte de emiterea titlului de creanta, inclusiv in cazul efectuarii de controale sau al antrenarii raspunderii solidare. Masurile asiguratorii dispuse atat de organele fiscale competente, cat si de instantele judecatoresti ori de alte organe competente, daca nu au fost desfiintate in conditiile legii, raman valabile pe toata perioada executarii silita, fara indeplinirea altor formalitati. Odata cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, in cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma in masuri executorii.

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. In decizie organul fiscal va preciza debitorului ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin. (2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se duc la indeplinire in conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica in mod corespunzator.

(7) Bunurile perisabile si/sau degradabile sechestrate asiguratoriu pot fi valorificate, cu acordul

organului de executare, de catre debitor, sumele obtinute consemnandu-se la dispozitia organului de executare.

(8) In cazul infiintarii sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal intocmit de organul de executare se comunica pentru inscriere Biroului de carte funciara.

(9) Inscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dupa inscriere, vor dobandi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior inscrierii prevazute la alin. (8) sunt lovite de nulitate absoluta.

(10) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta fiscala a bugetului general consolidat, masurile asiguratorii pot fi infiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(11) Impotriva actelor prin care se dispun si se duc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie in conformitate cu prevederile art. 172.

ART. 130

Ridicarea masurilor asiguratorii

Masurile asiguratorii instituite potrivit art. 129 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorii fiscali, cand au incetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art. 127, dupa caz.

CAP. VII

Prescriptia dreptului de a cere executarea silita si a dreptului de a cere compensarea sau restituirea

ART. 131

Inceperea termenului de prescriptie

(1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin. (1) se aplica si creantelor provenind din amenzi contraventionale.

ART. 132

Suspendarea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilitatii inlesnirii acordate potrivit legii;

- d) cat timp debitorul isi sustrage veniturile si bunurile de la executarea silita;
- e) in alte cazuri prevazute de lege.

ART. 133

Intreruperea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

- a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;
- b) pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silita sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;
- c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita;
- d) in alte cazuri prevazute de lege.

ART. 134

Efecte ale implinirii termenului de prescriptie

(1) Daca organul de executare constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita a creantelor fiscale, acesta va proceda la incetarea masurilor de realizare si la scaderea acestora din evidenta analitica pe platitori.

(2) Sumele achitate de debitor in contul unor creante fiscale, dupa implinirea termenului de prescriptie, nu se restituie.

ART. 135

Prescriptia dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere dreptul la compensare sau restituire.

CAP. VIII

Stingerea creantelor fiscale prin executare silita

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

ART. 136

Organele de executare silita

(1) In cazul in care debitorul nu isi plateste de bunavoie obligatiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la actiuni de executare silita, potrivit prezentului cod.

(2) Organele fiscale care administreaza creante fiscale sunt abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita.

(3) Creantele bugetare care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de institutiile publice, provenite din venituri proprii si cele rezultate din raporturi juridice contractuale, precum si creantele care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de Banca de Export-Import a Romaniei EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se executa prin organe proprii, acestea fiind abilitate sa duca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Organele prevazute la alin. (2) si (3) sunt denumite in continuare organe de executare silita.

(5) Pentru efectuarea procedurii de executare silita este competent organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmaribile, coordonarea intregii executari revenind organului de executare in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, dupa caz. In cazul in care executarea silita se face prin poprire, aplicarea masurii de executare silita se face de catre organul de executare coordonator.

(6) In cazul in care, potrivit legii, s-a dispus atragerea raspunderii membrilor organelor de conducere, in conformitate cu dispozitiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei, si pentru creante fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silita se efectueaza de organul de executare in conditiile prezentului cod.

(7) Atunci cand se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau de sustragere de la executare silita a bunurilor si veniturilor urmaribile ale debitorului, organul de executare in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea si executarea silita a acestora, indiferent de locul in care se gasesc bunurile.

(8) Organul de executare coordonator va sesiza in scris celelalte organe prevazute la alin. (5), comunicandu-le titlul executoriu in copie certificata, situatia debitorului, contul in care se vor vira sumele incasate, precum si orice alte date utile pentru identificarea debitorului si a bunurilor ori veniturilor urmaribile.

(9) In cazul in care asupra acelorasi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornita executarea, atat pentru realizarea titlurilor executorii privind creante fiscale, cat si pentru titluri ce se executa in conditiile prevazute de alte dispozitii legale, executarea silita se va face, potrivit dispozitiilor prezentului cod, de catre organele de executare prevazute de acesta.

(10) Cand se constata ca domiciliul fiscal al debitorului se afla in raza teritoriala a altui organ de executare, titlul executoriu impreuna cu dosarul executarii vor fi trimise acestuia, instiintandu-se, daca este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

ART. 137

Executarea silita in cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare coordonator, in cazul debitorilor solidari, este cel in a carui raza teritoriala

isi are domiciliul fiscal debitorul despre care exista indicii ca detine mai multe venituri sau bunuri urmaribile.

(1[^]1) Coordonarea executarii silite in cazul in care s-a dispus atragerea raspunderii solidare in conditiile art. 27 si 28 revine organului de executare in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul aflat in stare de insolvabilitate sau insolventa sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, dupa caz*).

Alin. (1[^]1) al art. 137 a fost introdus de pct. 23 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(2) Organul de executare coordonator inscrie in intregime debitul in evidentele sale si ia masuri de executare silita, comunicand intregul debit organelor de executare in a caror raza teritoriala se afla domiciliile fiscale ale celorlalti codebitori, aplicandu-se dispozitiile art. 136.

(3) Organele de executare sesizate, carora li s-a comunicat debitul, dupa inscrierea acestuia intr-o evidenta nominala, vor lua masuri de executare silita si vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate in contul debitorului, in termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Daca organul de executare coordonator, care tine evidenta intregului debit, constata ca acesta a fost realizat prin actele de executare silita facute de el insusi si de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat sa ceara in scris acestora din urma sa inceteze de indata executarea silita.

ART. 138

Executorii fiscali

(1) Executarea silita se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Acestia trebuie sa detina o legitimatie de serviciu pe care trebuie sa o prezinte in exercitarea activitatii.

(2) Executorul fiscal este imputernicit in fata debitorului si a tertilor prin legitimatia de executor fiscal si delegatie emisa de organul de executare silita.

(3) In exercitarea atributiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silita, executorii fiscali pot:

a) sa intre in orice incinta de afaceri a debitorului, persoana juridica, sau in alte incinte unde acesta isi pastreaza bunurile, in scopul identificarii bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum si sa analizeze evidenta contabila a debitorului in scopul identificarii tertilor care datoreaza sau detin in pastrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) sa intre in toate incaperile in care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile in care acesta isi pastreaza bunurile;

c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba in determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(4) Executorul fiscal poate intra in incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamantul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

(5) Accesul executorului fiscal in locuinta, in incinta de afaceri sau in orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua intre orele 6,00 - 20,00, in orice zi lucratoare. Executarea inceputa va putea continua in aceeasi zi sau in zilele urmatoare. In cazuri temeinic justificate de pericolul instrainarii unor bunuri, accesul in incaperile debitorului va avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucratoare, in baza autorizatiei prevazute la alin. (4).

(6) In absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul in oricare dintre incaperile prevazute la alin. (3), executorul fiscal poate sa patrunda in acestea in prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) si (5).

ART. 139

Executarea silita impotriva veniturilor bugetului general consolidat

Impozitele, taxele, contributiile si orice alte venituri ale bugetului general consolidat nu pot fi urmarite de niciun creditor pentru nicio categorie de creante in cadrul procedurii de executare silita.

ART. 140

Executarea silita impotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia.

ART. 141

Titlul executoriu si conditiile pentru inceperea executarii silite

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza in temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de catre organul de executare competent in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul sau al unui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta fiscala este scadenta prin expirarea termenului de plata prevazut de lege sau stabilit de organul competent ori in alt mod prevazut de lege.

(3) Modificarea titlului de creanta atrage modificarea titlului executoriu in mod corespunzator.

(4) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va contine, pe langa

elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: codul de identificare fiscala, domiciliul fiscal al acestuia, precum si orice alte date de identificare; quantumul si natura sumelor datorate si neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(5) Pentru debitorii obligati in mod solidar la plata creantelor fiscale se va intocmi un singur titlu executoriu.

(6) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creante fiscale, se transmit in termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silita, potrivit legii, organelor prevazute la art. 136.

(7) Netransmiterea titlurilor executorii provenite in urma sanctionarii contraventionale, in termen de 90 de zile de la emiterea de catre organele competente, conduce la anulara acestora. Conducatorul organului emitent al titlului executoriu are obligatia emiterii deciziei de imputare a contravalorii contraventiei personalului care se face vinovat de intarziere. Termenul de 90 de zile se prelungeste cu perioada scursa in procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contraventiei.

(8) In cazul in care titlurile executorii emise de alte organe decat cele prevazute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre urmatoarele elemente: numele si prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de inregistrare, domiciliul sau sediul, quantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis si dovada comunicarii acestora, organul de executare va restitui de indata titlurile executorii organelor emitente.

(9) In cazul in care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de catre un alt organ, organul de executare ii va confirma primirea, in termen de 30 de zile.

(10) In cazul in care institutiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, dupa caz.

(10) Institutiile publice care nu au organe de executare proprii pot transmite titluri executorii privind veniturile proprii, spre executare silita, organelor fiscale, in baza unei conventii incheiate cu Agentia Nationala de Administrare Fiscala sau cu autoritatile administratiei publice locale, dupa caz*).

Alin. (10) al art. 141 a fost modificat de pct. 24 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(11) In cazul in care autoritatile administratiei publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silita organelor fiscale din subordinea Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(11) Pentru realizarea creantelor prevazute la alin. (10), Agentia Nationala de Administrare Fiscala

sau autoritatile administratiei publice locale, dupa caz, retin o cota de 15% din valoarea creantelor fiscale stinse. Sumele se utilizeaza de Agentia Nationala de Administrare Fiscala sau autoritatile administratiei publice locale, dupa caz, ca venituri proprii, in conditiile legii, pentru finantarea cheltuielilor necesare imbunatatirii activitatii de administrare a creantelor fiscale*).

Alin. (11) al art. 141 a fost modificat de pct. 24 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(12) Prevederile alin. (11) se aplica si in cazul in care prin legi speciale se stabilesc atributii de executare silita pentru Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin unitatile sale subordonate si pentru alte venituri decat cele mentionate in prezentul cod*).

Alin. (12) al art. 141 a fost introdus de pct. 25 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

ART. 142

Reguli privind executarea silita

(1) Executarea silita se poate intinde asupra tuturor veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai in masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare.

(1) Executarea silita se poate intinde asupra veniturilor si bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectueaza numai in masura necesara pentru realizarea creantelor fiscale si a cheltuielilor de executare. Executarea silita a bunurilor proprietate a debitorului, urmaribile potrivit legii, se efectueaza, de regula, in limita a 150% din valoarea creantelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare*).

Alin. (1) al art. 142 a fost modificat de pct. 26 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28

august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(1[^]1) Sunt supuse sechestrarii si valorificarii bunurile urmaribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta si/sau identificate de catre organul de executare, in urmatoarea ordine:

- a) bunurile mobile si imobile care nu sunt direct folosite in activitatea ce constituie principala sursa de venit;
- b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfasurarea activitatii care constituie principala sursa de venit;
- c) bunurile mobile si imobile ce se afla temporar in detinerea altor persoane in baza contractelor de arenda, de imprumut, de inchiriere, de concesiune, de leasing si altele;
- d) ansamblu de bunuri in conditiile prevederilor art. 158;
- e) masini-unelte, utilaje, materii prime si materiale si alte bunuri mobile, precum si bunuri imobile ce servesc activitatii care constituie principala sursa de venit;
- f) produse finite*).

Alin. (1[^]1) al art. 142 a fost introdus de pct. 27 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(1[^]2) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din urmatoarea categorie din cele prevazute la alin. (1[^]1) ori de cate ori valorificarea nu este posibila*).

Alin. (1[^]2) al art. 142 a fost introdus de pct. 27 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (5) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 24-27 se aplica procedurilor de executare silita incepute dupa data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulatie pot fi urmarite numai cu respectarea conditiilor prevazute de lege.

(3) In cadrul procedurii de executare silita se pot folosi succesiv sau concomitent modalitatile de executare silita prevazute de prezentul cod.

(4) Executarea silita a creantelor fiscale nu se perimeaza.

(5) Executarea silita se desfasoara pana la stingerea creantelor fiscale inscrise in titlul executoriu, inclusiv a majorarilor de intarziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum si a cheltuielilor de executare.

(6) In cazul in care prin titlul executoriu sunt prevazute majorari de intarziere sau alte sume, fara sa fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de catre organul de executare si consemnate intr-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunica debitorului.

(7) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garantie reala si celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileste de la momentul in care acestea au fost facute publice prin oricare dintre metodele prevazute de lege.

ART. 143

Obligatia de informare

In vederea inceperii executarii silita, organul de executare competent se poate folosi de mijloacele de proba prevazute la art. 49, in vederea determinarii averii si a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat sa furnizeze in scris, pe propria raspundere, informatiile solicitate.

ART. 144

Precizarea naturii debitului

In toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si quantumul debitului ce face obiectul executarii.

ART. 145

Somatia

(1) Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somatia cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se incepe executarea silita; termenul in care cel somat

urmeaza sa plateasca suma prevazuta in titlul executoriu, precum si indicarea consecintelor nerespectarii acesteia.

ART. 146

Drepturi si obligatii ale tertului

Tertul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocand un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

ART. 147

Evaluarea bunurilor supuse executării silite

(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. Evaluarea se efectuează de organul de executare prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 55. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reiese din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.

(2) Organul de executare va actualiza pretul de evaluare ținând cont de rata inflației.

(3) Atunci când se considera necesar, organul de executare va proceda la o nouă evaluare.

ART. 148

Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite

(1) Executarea silite se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta în cazurile prevăzute de prezentul cod.

(2) Executarea silite se suspenda:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanța sau de creditor, în condițiile legii;

b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii;

c) în cazul prevăzut la art. 156;

d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărâre a Guvernului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) Executarea silite se întrerupe în cazurile prevăzute expres de lege. Executarea silite nu se întrerupe pe perioadă în care un contribuabil este declarat insolvent.

(4) Executarea silite încetează dacă:

a) s-au stins integral obligațiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligațiile de plată accesorii, cheltuielile de executare și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desfiintat titlul executoriu;

c) in alte cazuri prevazute de lege.

(5) Masurile de executare silita aplicate in conditiile prezentului cod se ridica prin decizie intocmita in cel mult 5 zile de la data la care a incetat executarea silita, de catre organul de executare.

(5) Masurile de executare silita aplicate in conditiile prezentului cod se ridica prin decizie intocmita in cel mult doua zile de la data la care a incetat executarea silita, de catre organul de executare.

Alin. (5) al art. 148 a fost modificat de pct. 28 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(5¹) In masura in care creantele fiscale inscrise in titluri executorii se sting prin plata, prin poprire sau prin alte modalitati prevazute de prezentul cod, sechestrele aplicate pentru aceste titluri executorii se ridica prin decizie a organului de executare in cel mult doua zile de la data stingerii.

Alin. (5¹) al art. 148 a fost introdus de pct. 29 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(6) In cazul in care popririle infiintate de organul de executare genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporara totala, fie suspendarea temporara partiala a executarii silite prin poprire. Suspendarea se poate dispune pentru o perioada de cel mult 6 luni de la data comunicarii catre banca sau alt tert poprit a suspendarii popririi de catre organul fiscal.

(7) Odata cu cererea de suspendare prevazuta la alin. (6) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite in vederea sechestrarii, sau alte garantii prevazute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a inceput executarea silita.

(8) Dispozitiile alin. (7) nu se aplica in cazul in care valoarea bunurilor deja sechestrate de creditorul fiscal acopera valoarea creantei pentru care s-a inceput executarea silita prin poprire.

SECTIUNEA a 2-a

Executarea silita prin poprire

ART. 149

Executarea silita a sumelor ce se cuvin debitorilor (1) Sunt supuse executarii silite prin poprire orice sume urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati banesti in lei si in valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine in viitor in temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentand credite nerambursabile sau finantari primite de la institutii sau organizatii

internationale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silite.

(3) În cazul sumelor urmaribile reprezentând venituri și disponibilități în valută, bancile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb afișat de acestea pentru ziua respectivă.

(4) Sumele ce reprezintă venituri banesti ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă prin scrisoare recomandată, cu dovadă de primire, tertului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

(6) Poprirea nu este supusă validării.

(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută tertului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către tertul poprit. În acest sens, tertul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a popririi.

(9) După înființarea popririi, tertul poprit este obligat:

a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal, suma reținută și cuvenită, în contul indicat de organul de executare;

b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înștiințând despre aceasta organul de executare.

(10) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, tertul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditori și va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 170.

(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, odată cu comunicarea somatiei și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art. 44, o copie certificată de pe acest titlu va fi comunicată băncii la care se află deschis contul debitorului. Despre aceasta măsură va fi înștiințat și debitorul.

(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasarile zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților banesti, bancile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu vor accepta alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

(13) Încălcarea prevederilor alin. (9), (10), (12) și (15) atrage nulitatea oricărei plăți și răspunderea

solidara a tertului poprit cu debitorul, in limita sumelor sustrate indisponibilizarii. Prevederile art. 28 se aplica in mod corespunzator.

(14) Daca debitorul face plata in termenul prevazut in somatie, organul de executare va instiinta de indata in scris bancile pentru sistarea totala sau partiala a indisponibilizarii conturilor si retinerilor. In caz contrar banca este obligata sa procedeze conform dispozitiilor alin. (12).

(15) In situatia in care titlurile executorii nu pot fi onorate in aceeasi zi, bancile vor urmari executarea acestora din incasarile zilnice realizate in contul debitorului.

(16) Dispozitiile alin. (10) se aplica in mod corespunzator.

ART. 150

Executarea silita a tertului poprit

(1) Daca tertul poprit instiinteaza organul de executare ca nu datoreaza vreo suma de bani debitorului urmarit, precum si in cazul in care se invoca alte neregularitati privind infiintarea popririi, instanta judecatoreasca in a carei raza teritoriala se afla domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei parti interesate, pe baza probelor administrate, va pronunta mentinerea sau desfiintarea popririi.

(2) Judecata se face de urgenta si cu precadere.

(3) Pe baza hotararii de mentinere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate incepe executarea silita a tertului poprit, in conditiile prezentului cod.

SECTIUNEA a 3-a

Executarea silita a bunurilor mobile

ART. 151

Executarea silita a bunurilor mobile

(1) Sunt supuse executarii silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu exceptiile prevazute de lege.

(2) In cazul debitorului persoana fizica nu pot fi supuse executarii silite, fiind necesare vietii si muncii debitorului, precum si familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor si la formarea profesionala, precum si cele strict necesare exercitarii profesiei sau a altei ocupatii cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfasurarii activitatii agricole, cum sunt uneltele, semintele, ingrasamintele, furajele si animalele de productie si de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului si familiei sale, precum si obiectele de cult religioase, daca nu sunt mai multe de acelasi fel;

c) alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de doua luni, iar daca debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare pana la noua recolta;

d) combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru incalzit si pentru prepararea hranei,

socotit pentru 3 luni de iarna;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate ingrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmaribile prin alte dispozitii legale.

(3) Bunurile debitorului persoana fizica necesare desfasurarii activitatii de comert nu sunt exceptate de la executare silita.

(4) Executarea silita a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, chiar daca acestea se afla la un tert. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca masura asiguratorie nu este necesara o noua sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la inceperea executarii silite, este obligat sa verifice daca bunurile prevazute la alin. (5) se gasesc la locul aplicarii sechestrului si daca nu au fost substituite sau degradate, precum si sa sechestreze alte bunuri ale debitorului, in cazul in care cele gasite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creantei.

(7) Bunurile nu vor fi sechestrate daca prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decat cheltuielile executarii silite.

(8) Prin sechestrul infiintat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobandeste un drept de gaj care confera acestuia in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de gaj in sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data intocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cat timp dureaza executarea silita debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decat cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdictii atrage raspunderea, potrivit legii, a celui in culpa.

(10) Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11) In cazurile in care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la inceperea executarii silite se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata odata cu comunicarea somatiei.

ART. 152

Procesul-verbal de sechestr

(1) Procesul-verbal de sechestr va cuprinde:

a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei si a orei cand s-a facut sechestrul;

b) numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;

c) numarul dosarului de executare, data si numarul de inregistrare a somatiei, precum si titlul

executoriu in baza caruia se face executarea silita;

d) temeiul legal in baza caruia se face executarea silita;

e) sumele datorate pentru a caror executare silita se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentand majorari de intarziere, mentionandu-se si cota acestora, precum si actul normativ in baza caruia a fost stabilita obligatia de plata;

f) numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, in lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieste impreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;

h) mentiunea ca evaluarea se va face inaintea inceperii procedurii de valorificare, in cazul in care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;

i) mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit in favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;

k) eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;

l) mentiunea ca, in cazul in care in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal va mentiona aceasta imprejurare.

(2) Cate un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci cand este cazul, custodelui, acesta din urma semnand cu mentiunea de primire a bunurilor in pastrare.

(3) In vederea valorificarii organul de executare este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4) Cand bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5) Daca se constata ca bunurile nu se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul sau daca au fost substituite sau degradate, executorul fiscal incheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile gasite cu prilejul investigatiilor efectuate conform alin. (4) se va incheia procesul-verbal de

sechestrul.

(6) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.

(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestrul încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite.

(9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestrul și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

ART. 153

Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi luate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt luate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a două zile lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

SECȚIUNEA a 4-a

Executarea silite a bunurilor imobile

ART. 154

Executarea silite a bunurilor imobile

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silite se va întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulței.

(2) Executarea silite imobiliară se întinde deplin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de

debitor si familia sa, stabilit in conformitate cu normele legale in vigoare.

(4) Dispozitiile alin. (3) nu sunt aplicabile in cazurile in care executarea silita se face pentru stingerea creantelor fiscale rezultate din savarsirea de infractiuni.

(5) Executorul fiscal care aplica sechestrul incheie un proces-verbal de sechestrul, dispozitiile art. 151 alin. (9) si (10) si ale art. 152 alin. (1) si (2) fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile in temeiul alin. (5) constituie ipoteca legala.

(7) Dreptul de ipoteca confera creditorului fiscal in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de ipoteca, in sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de indata biroului de carte funciara efectuarea inscriptiei ipotecare, anexand un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) Biroul de carte funciara va comunica organelor de executare, la cererea acestora, in termen de 10 zile, celelalte drepturi reale si sarcini care greveaza imobilul urmarit, precum si titularii acestora, care vor fi instiintati de catre organul de executare si chemati la termenele fixate pentru vanzarea bunului imobil si distribuirea pretului.

(10) Creditorii debitorului, altii decat titularii drepturilor mentionate la alin. (9), sunt obligati ca, in termen de 30 de zile de la inscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunului imobil in evidentele de publicitate imobiliara, sa comunice in scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

ART. 155

Instituirea administratorului-sechestrul

(1) La instituirea sechestrului si in tot cursul executarii silita, organul de executare poate numi un administrator-sechestrul, daca aceasta masura este necesara pentru administrarea imobilului urmarit, a chiriilor, a arendeii si a altor venituri obtinute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apararea in litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoana fizica sau juridica.

(3) Administratorul-sechestrul va consemna veniturile incasate potrivit alin. (1) la unitatile abilitate si va depune recipisa la organul de executare.

(4) Cand administrator-sechestrul este numita o alta persoana decat creditorul sau debitorul, organul de executare ii va fixa o remuneratie tinand seama de activitatea depusa.

ART. 156

Suspendarea executarii silita a bunurilor imobile

(1) Dupa primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare, in termen de 15 zile de la comunicare, sa ii aprobe ca plata integrala a creantelor fiscale sa se faca din veniturile bunului imobil urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobarii cererii debitorului, executarea silita inceputa asupra bunului imobil se suspenda.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silita imobiliara inainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Daca debitorul persoana juridica caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silita sau isi provoaca insolvabilitatea, se vor aplica in mod corespunzator prevederile art. 27.

SECTIUNEA a 5-a

Executarea silita a altor bunuri

ART. 157

Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini

(1) Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectueaza in conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silita a recoltelor si a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare va hotari, dupa caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor asa cum sunt prinse de radacini sau dupa ce vor fi culese.

ART. 158

Executarea silita a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile si/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual si/sau in ansamblu daca organul de executare apreciaza ca astfel acestea pot fi vandute in conditii mai avantajoase.

(2) Organul de executare isi poate schimba optiunea in orice faza a executarii, cu reluarea procedurii.

(3) Pentru executarea silita a bunurilor prevazute la alin. (1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Prevederile sectiunii a 3-a privind executarea silita a bunurilor mobile si ale sectiunii a 4-a privind executarea silita a bunurilor imobile, precum si ale art. 165 privind plata in rate se aplica in mod corespunzator.

SECTIUNEA a 6-a

Valorificarea bunurilor

ART. 159

Valorificarea bunurilor sechestrate

(1) In cazul in care creanta fiscala nu este stinsa in termen de 15 zile de la data incheierii procesului-verbal de sechestrul, se va proceda, fara efectuarea altei formalitati, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu exceptia situatiilor in care, potrivit legii, s-a dispus desfiintarea sechestrului, suspendarea sau amanarea executarii silite.

(2) Pentru a realiza executarea silita cu rezultate cat mai avantajoase, tinand seama atat de interesul legitim si imediat al creditorului, cat si de drepturile si obligatiile debitorului urmarit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate in una dintre modalitatile prevazute de dispozitiile legale in vigoare si care, fata de datele concrete ale cauzei, se dovedeste a fi mai eficienta.

(3) In sensul alin. (2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

a) intelegerea partilor;

b) vanzare in regim de consignatie a bunurilor mobile;

c) vanzare directa;

d) vanzare la licitatie;

e) alte modalitati admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitatii, agentii imobiliare sau societati de brokeraj, dupa caz.

(4) Daca au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradarii, acestea pot fi vandute in regim de urgenta.

(5) Daca din cauza unei contestatii sau a unei invoieli intre parti data, locul sau ora vanzarii directe sau la licitatie a fost schimbata de organul de executare, se vor face alte publicatii si anunturi, potrivit art. 162.

(6) Vanzarea bunurilor sechestrate se face numai catre persoane fizice sau juridice care nu au obligatii fiscale restante.

(7) In sensul alin. (6), in categoria obligatiilor fiscale restante nu se cuprind obligatiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amanari sau esalonari la plata.

ART. 160

Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor

(1) Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor se realizeaza de debitorul insusi, cu acordul organului de executare, astfel incat sa se asigure o recuperare corespunzatoare a creantei fiscale. Debitorul este obligat sa prezinte in scris organului de executare propunerile ce i s-au facut si nivelul de acoperire a creantelor fiscale, indicand numele si adresa potentialului cumparator, precum si termenul in care acesta din urma va achita pretul propus.

(2) Pretul propus de cumparator si acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decat pretul de evaluare.

(3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea indicând termenul și conținutul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumpărător.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 151 alin. (9) și (10) se ridică după creditarea conținutului bugetar menționat la alin. (3).

ART. 161

Valorificarea bunurilor prin vânzare directă

(1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:

a) pentru bunurile prevăzute la art. 159 alin. (4);

b) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;

c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vândute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

ART. 162

Vânzarea bunurilor la licitație

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Despre data, ora și locul licitației vor fi instiintati și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis;

c) numele și semnatura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și stampila organului fiscal emitent;

- d) numarul dosarului de executare silita;
- e) bunurile care se ofera spre vanzare si descrierea lor sumara;
- f) pretul de evaluare ori pretul de pornire a licitatiei, in cazul vanzarii la licitatie, pentru fiecare bun oferit spre vanzare;
- g) indicarea, daca este cazul, a drepturilor reale si a privilegiilor care greveaza bunurile;
- h) data, ora si locul vanzarii;
- i) invitatia, pentru toti cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, sa instiinteze despre aceasta organul de executare inainte de data stabilita pentru vanzare;
- j) invitatia catre toti cei interesati in cumpararea bunurilor sa se prezinte la termenul de vanzare la locul fixat in acest scop si pana la acel termen sa prezinte oferte de cumparare;
- k) mentiunea ca ofertantii sunt obligati sa depuna in cazul vanzarii la licitatie, pana la termenul prevazut la alin. (7), o taxa de participare ori o scrisoare de garantie bancara, reprezentand 10% din pretul de pornire a licitatiei;
- l) mentiunea ca toti cei interesati in cumpararea bunurilor trebuie sa prezinte dovada emisa de organele fiscale ca nu au obligatii fiscale restante;
- m) data afisarii publicatiei de vanzare.

(5) Licitatia se tine la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, dupa caz.

(6) Debitorul este obligat sa permita tinerea licitatiei in spatiile pe care le detine, daca sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitatie ofertantii depun, cu cel putin o zi inainte de data licitatiei, urmatoarele documente:

- a) oferta de cumparare;
- b) dovada platii taxei de participare sau a constituirii garantiei sub forma scrisorii de garantie bancara, potrivit alin. (11) ori (12);
- c) imputernicirea persoanei care il reprezinta pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de nationalitate romana, copie de pe certificatul unic de inregistrare eliberat de oficiul registrului comertului;
- e) pentru persoanele juridice straine, actul de inmatriculare tradus in limba romana;
- f) pentru persoanele fizice romane, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice straine, copie de pe pasaport;

h) dovada, emisa de organele fiscale, ca nu are obligatii fiscale restante fata de acestea.

(8) Pretul de pornire a licitatiei este pretul de evaluare pentru prima licitatie, diminuat cu 25% pentru a doua licitatie si cu 50% pentru a treia licitatie.

(9) Licitatia incepe de la cel mai mare pret din ofertele de cumparare scrise, daca acesta este superior celui prevazut la alin. (8), iar in caz contrar va incepe de la acest din urma pret.

(10) Adjudecarea se face in favoarea participantului care a oferit cel mai mare pret, dar nu mai putin decat pretul de pornire. In cazul prezentarii unui singur ofertant la licitatie, comisia poate sa il declare adjudecatar daca acesta ofera cel putin pretul de pornire a licitatiei.

(11) Taxa de participare reprezinta 10% din pretul de pornire a licitatiei si se plateste in lei la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului. In termen de 5 zile de la data intocmirii procesului verbal de licitatie, organul fiscal va restitui taxa de participare participantilor care au depus oferte de cumparare si care nu au fost declarati adjudecatori, iar in cazul adjudecarii, taxa se retine in contul pretului. Taxa de participare nu se restituie ofertantilor care nu s-au prezentat la licitatie, celui care a refuzat incheierea procesului-verbal de adjudecare, precum si adjudecatarului care nu a platit pretul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu exceptia cazului in care executarea silita este organizata de organele fiscale prevazute la art. 35, caz in care taxa de participare se face venit la bugetele locale.

(12) Pentru participarea la licitatie, ofertantii pot constitui si garantii, in conditiile legii, sub forma scrisorii de garantie bancara.

(13) Scrisoarea de garantie bancara, constituita in conditiile alin. (12), se valorifica de organul de executare in cazul in care ofertantul este declarat adjudecatar si/sau in situatiile prevazute la alin.

(11) teza a treia.

ART. 163

Comisia de licitatie

(1) Vanzarea la licitatie a bunurilor sechestrate este organizata de o comisie condusa de un presedinte.

(2) Comisia de licitatie este constituita din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar.

(3) Comisia de licitatie verifica si analizeaza documentele de participare si afiseaza la locul licitatiei, cu cel putin o ora inaintea inceperii acesteia, lista cuprinzand ofertantii care au depus documentatia completa de participare.

(4) Ofertantii se identifica dupa numarul de ordine de pe lista de participare, dupa care presedintele comisiei anunta obiectul licitatiei, precum si modul de desfasurare a acesteia.

(5) La termenele fixate pentru tinerea licitatiei executorul fiscal va da citire mai intai anuntului de vanzare si apoi ofertelor scrise primite pana la data prevazuta la art. 162 alin. (7).

(6) Daca la prima licitatie nu s-au prezentat ofertanti sau nu s-a obtinut cel putin pretul de pornire a licitatiei conform art. 162 alin. (8), organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a doua licitatii.

(7) In cazul in care nu s-a obtinut pretul de pornire nici la a doua licitatie ori nu s-au prezentat ofertanti, organul de executare va fixa un termen in cel mult 30 de zile, in vederea tinerii celei de-a treia licitatii.

(8) La a treia licitatie creditorii urmaritori sau intervenienti nu pot sa adjudece bunurile oferite spre vanzare la un pret mai mic de 50% din pretul de evaluare.

(9) Pentru fiecare termen de licitatie se va face o noua publicitate a vanzarii, conform prevederilor art. 162.

(10) Dupa licitarea fiecarui bun se va intocmi un procesverbal privind desfasurarea si rezultatul licitatiei.

(11) In procesul-verbal prevazut la alin. (10) se vor mentiona, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele: numele si prenumele sau denumirea cumparatorului, precum si domiciliul fiscal al acestuia; numarul dosarului de executare silita; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat si a taxei pe valoarea adaugata, daca este cazul; toti cei care au participat la licitatie si sumele oferite de fiecare participant, precum si, daca este cazul, mentionarea situatiilor in care vanzarea nu s-a realizat.

ART. 164

Adjudecarea

(1) Dupa adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat sa plateasca pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, in lei, in numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancara, in cel mult 5 zile de la data adjudecarii.

(2) Daca adjudecatarul nu plateste pretul, licitatie se va relua in termen de 10 zile de la data adjudecarii. In acest caz, adjudecatarul este obligat sa plateasca cheltuielile prilejuite de noua licitatie si, in cazul in care pretul obtinut la noua licitatie este mai mic, diferenta de pret. Adjudecatarul va putea sa achite pretul oferit initial si sa faca dovada achitarii acestuia pana la termenul prevazut la art. 162 alin. (7), caz in care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitatie.

(3) Cu sumele incasate din eventuala diferenta de pret, percepute in temeiul alin. (2), se vor stinge creantele fiscale inscrise in titlul executoriu in baza caruia s-a inceput executarea silita.

(4) Daca la urmatoarea licitatie bunul nu a fost vandut, fostul adjudecatar este obligat sa plateasca toate cheltuielile prilejuite de urmarirea acestuia.

(5) Termenul prevazut la alin. (1) se aplica si in cazul valorificarii conform intelegerii partilor sau prin vanzare directa.

ART. 165

Plata in rate

(1) In cazul vanzarii la licitatie a bunurilor imobile cumparatorii pot solicita plata pretului in rate, in cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil si cu plata unei majorari de intarziere stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va

stabili conditiile si termenele de plata a pretului in rate.

(2) Cumparatorul nu va putea instraina bunul imobil decat dupa plata pretului in intregime si a majorarii de intarziere stabilite.

(3) In cazul neplatii avansului prevazut la alin. (1), dispozitiile art. 164 se aplica in mod corespunzator.

(4) Suma reprezentand majorarea de intarziere nu stinge creantele fiscale pentru care s-a inceput executarea silita si constituie venit al bugetului corespunzator creantei principale.

ART. 166

Procesul-verbal de adjudecare

(1) In cazul vanzarii bunurilor imobile, organul de executare va incheia procesul-verbal de adjudecare, in termen de cel mult 5 zile de la plata in intregime a pretului sau a avansului prevazut la art. 165 alin. (1), daca bunul a fost vandut cu plata in rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operand la data incheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, in cazul vanzarii cu plata in rate, biroului de carte funciara pentru a inscrie interdictia de instrainare si grevare a bunului pana la plata integrala a pretului si a majorarii de intarziere stabilite pentru imobilul transmis, pe baza caruia se face inscrierea in cartea funciara.

(2) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (1) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si urmatoarele mentiuni:

- a) numarul dosarului de executare silita;
- b) numarul si data procesului-verbal de desfasurare a licitatiei;
- c) numele si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul cumparatorului;
- d) codul de identificare fiscala a debitorului si cumparatorului;
- e) pretul la care s-a adjudecat bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;
- f) modalitatea de plata a diferentei de pret in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata in rate;
- g) datele de identificare a bunului;
- h) mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inscris in cartea funciara;
- i) mentiunea ca pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza caruia se emite titlu executoriu impotriva cumparatorului care nu plateste diferenta de pret, in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata pretului in rate;
- j) semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

(3) In cazul in care cumparatorul caruia i s-a incuviintat plata pretului in rate nu plateste restul de pret in conditiile si la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate in

temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) In cazul vanzarii bunurilor mobile, dupa plata pretului, executorul fiscal intocmeste in termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5) Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin. (4) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art. 43 alin. (2), si elementele prevazute la alin. (2) din prezentul articol, cu exceptia lit. f), h) si i), precum si mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate. Cate un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator si cumparatorului.

ART. 167

Reluarea procedurii de valorificare

(1) Daca bunurile supuse executarii silita nu au putut fi valorificate prin modalitatile prevazute la art. 159, acestea vor fi restituite debitorului cu mentinerea masurii de indisponibilizare, pana la implinirea termenului de prescriptie. In cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricand procedura de valorificare si va putea, dupa caz, sa ia masura numirii, mentinerii ori schimbarii administratorului-sechestrului ori custodelui.

(2) In cazul bunurilor sechestrate ce nu au putut fi valorificate nici la a treia licitatie, cu ocazia reluarii procedurii in cadrul termenului de prescriptie, daca organul de executare considera ca nu se impune o noua evaluare, pretul de pornire a licitatiei nu poate fi mai mic decat 50% din pretul de evaluare a bunurilor.

(3) In cazul in care debitorii carora urma sa li se restituie bunuri potrivit alin. (1) nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat si, in urma demersurilor intreprinse, nu au putut fi identificati, organul fiscal va proceda la instiintarea acestora, cu procedura prevazuta pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 44 alin. (3), ca bunul in cauza este pastrat la dispozitia proprietarului pana la implinirea termenului de prescriptie, dupa care va fi valorificat potrivit dispozitiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate in proprietatea privata a statului, daca legea nu prevede altfel.

(4) Cele aratate la alin. (3) vor fi consemnate intr-un proces-verbal intocmit de organul fiscal.

(5) In cazul bunurilor imobile, in baza procesului-verbal prevazut la alin. (4) in conditiile legii se va sesiza instanta judecatoreasca competenta cu actiune in constatarea dreptului de proprietate privata a statului asupra bunului respectiv.

CAP. IX

Cheltuieli

ART. 168

Cheltuieli de executare silita

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silita sunt in sarcina debitorului.

(2) Suma cheltuielilor cu executarea silita se stabileste de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la baza documente privind

cheltuielile efectuate.

(3) Cheltuielile de executare silita a creantelor fiscale se avanseaza de organele de executare, din bugetul acestora.

(4) Cheltuielile de executare silita care nu au la baza documente care sa ateste ca au fost efectuate in scopul executarii silita nu sunt in sarcina debitorului urmarit.

(5) Sumele recuperate in contul cheltuielilor de executare silita se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu exceptia sumelor reprezentand cheltuieli de executare silita a creantelor fiscale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor, care se fac venit la bugetul de stat, daca legea nu prevede altfel.

CAP. X

Eliberarea si distribuirea sumelor realizate prin executare silita

ART. 169

Sumele realizate din executare silita

(1) Suma realizata in cursul procedurii de executare silita reprezinta totalitatea sumelor incasate dupa comunicarea somatiei prin orice modalitate prevazuta de prezentul cod.

(2) Creantele fiscale inscrise in titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), in ordinea vechimii, mai intai creanta principala si apoi accesoriile acesteia.

(3) Daca suma ce reprezinta atat creanta fiscala, cat si cheltuielile de executare este mai mica decat suma realizata prin executare silita, cu diferenta se va proceda la compensare, potrivit art. 116, sau se restituie, la cerere, debitorului, dupa caz.

(4) Despre sumele de restituit debitorul va fi instiintat de indata.

ART. 170

Ordinea de distribuire

(1) In cazul in care executarea silita a fost pornita de mai multi creditori sau cand pana la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus si alti creditori titlurile lor, organele prevazute la art. 136 vor proceda la distribuirea sumei potrivit urmatoarei ordini de preferinta, daca legea nu prevede altfel:

a) creantele reprezentand cheltuielile de orice fel, facute cu urmarirea si conservarea bunurilor al caror pret se distribuie;

b) creantele reprezentand salarii si alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru intretinerea si ingrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporara de munca, pentru prevenirea imbolnavirilor, refacerea sau intarirea sanatatii, ajutoarele de deces, acordate in cadrul asigurarilor sociale de stat, precum si creantele reprezentand obligatia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vatamarea integritatii corporale sau a sanatatii;

c) creantele rezultand din obligatii de intretinere, alocatii pentru copii sau de plata a altor sume periodice destinate asigurarii mijloacelor de existenta;

d) creantele fiscale provenite din impozite, taxe, contributii si din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetelor locale si bugetelor fondurilor speciale;

e) creantele rezultand din imprumuturi acordate de stat;

f) creantele reprezentand despagubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietatii publice prin fapte ilicite;

g) creantele rezultand din imprumuturi bancare, din livrari de produse, prestari de servicii sau executari de lucrari, precum si din chirii sau arenze;

h) creantele reprezentand amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creante.

(2) Pentru plata creantelor care au aceeasi ordine de preferinta, daca legea nu prevede altfel, suma realizata din executare se repartizeaza intre creditorii proportional cu creanta fiecaruia.

ART. 171

Reguli privind eliberarea si distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii si care indeplinesc conditia de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, in conditiile prevazute la art. 142 alin. (7), la distribuirea sumei rezultate din vanzare fata de alti creditorii care au garantii reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriile creantei principale prevazute in titlul executoriu vor urma ordinea de preferinta a creantei principale.

(3) Daca exista creditorii care, asupra bunului vandut, au drepturi de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care organul de executare a luat cunostinta in conditiile art. 152 alin. (6) si ale art. 154 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vanzarea bunului, creantele lor vor fi platite inaintea creantelor prevazute la art. 170 alin. (1) lit. b). In acest caz, organul de executare este obligat sa ii instiinteze din oficiu pe creditorii in favoarea carora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silita pot depune titlurile lor in vederea participarii la distribuirea sumelor realizate prin executare silita, numai pana la data intocmirii de catre organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va face numai dupa trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, cand organul de executare va proceda, dupa caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu instiintarea partilor si a creditorilor care si-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silita se va consemna de executorul fiscal de indata intr-un proces-verbal, care se va semna de toti cei indreptatiti.

(7) Cel nemulțumit de modul in care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din

executarea silita poate cere executorului fiscal sa consemneze in procesul-verbal obiectiile sale.

(8) Dupa intocmirea procesului-verbal prevazut la alin. (6) niciun creditor nu mai este in drept sa ceara sa participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silita.

CAP. XI

Contestatia la executare silita

ART. 172

Contestatia la executare silita

(1) Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.

(2) Dispozitiile privind suspendarea provizorie a executarii silita prin ordonanta presedintiala prevazute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedura civila nu sunt aplicabile.

(3) Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(4) Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.

ART. 173

Termen de contestare

(1) Contestatia se poate face in termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data cand:

a) contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta instiintare primita ori, in lipsa acestora, cu ocazia efectuarii executarii silita sau in alt mod;

b) contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a indeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2) Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai tarziu in termen de 15 zile dupa efectuarea executarii.

(3) Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin. (2) nu il impiedica pe cel de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

ART. 174

Judecarea contestatiei

- (1) La judecarea contestatiei instanta va cita si organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, in cazul executarii prin poprire, isi are sediul sau domiciliul tertul poprit.
- (2) La cererea partii interesate instanta poate decide, in cadrul contestatiei la executare, asupra impartirii bunurilor pe care debitorul le detine in proprietate comuna cu alte persoane.
- (3) Daca admite contestatia la executare, instanta, dupa caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau indreptarea acestuia, anularea ori incetarea executarii in sesi, anularea sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui indeplinire a fost refuzata.
- (4) In cazul anularii actului de executare contestat sau al incetarii executarii in sesi si al anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeași hotarare sa i se restituie celui indreptat suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din retinerile prin poprire.
- (5) In cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despagubiri pentru pagubele cauzate prin intarzierea executarii, iar cand contestatia a fost exercitata cu rea-credinta, el va fi obligat si la plata unei amenzi de la 50 lei la 1.000 lei.

CAP. XII

Stingerea creantelor fiscale prin alte modalitati

ART. 175

Darea in plata

(1) Creantele fiscale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricand, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului sau, dupa caz, a unitatii administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executarii silite.

(1) Creantele fiscale administrate de Ministerul Economiei si Finantelor prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, cu exceptia celor cu retinere la sursa si a accesoriilor aferente acestora, precum si creantele bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricand, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului sau, dupa caz, a unitatii administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executarii silite*).

Alin. (1) al art. 175 a fost modificat de pct. 30 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(2) In scopul prevazut la alin. (1), organul fiscal va transmite cererea, insotita de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului economiei si finantelor sau, dupa caz, de catre unitatea administrativ-teritoriala. Cererea va fi insotita de documentatia care se stabileste prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(3) Comisia prevazuta la alin. (2) va analiza cererea numai in conditiile existentei unor solicitari de preluare in administrare, potrivit legii, a acestor bunuri si va hotari, prin decizie, asupra modului de solutionare a cererii. In cazul admiterii cererii, comisia va dispune organului fiscal competent incheierea procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil si stingerea creantelor fiscale. Comisia poate respinge cererea in situatia in care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public.

(4) Procesul-verbal de trecere in proprietatea publica a bunului imobil constituie titlu de proprietate.

(5) Bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform alin. (1) vor fi date in administrare in conditiile legii. Pana la intrarea in vigoare a actului prin care s-a dispus darea in administrare, imobilul se afla in custodia institutiei care a solicitat preluarea in administrare.

(6) La data intocmirii procesului-verbal pentru trecerea in proprietatea publica a statului a bunului imobil inceteaza masura de indisponibilizare a acestuia, precum si calitatea de administrator-sechestrul a persoanelor desemnate conform legii, daca este cazul.

(7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate in perioada cuprinsa intre data incheierii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunurilor imobile si preluarea in administrare prin hotarare a Guvernului sunt suportate de institutia publica solicitanta. In cazul in care Guvernul hotaraste darea in administrare catre alta institutie publica decat cea solicitanta, cheltuielile de administrare se suporta de institutia publica careia i-a fost atribuit bunul in administrare.

(8) In cazul in care bunurile imobile trecute in proprietatea publica conform prezentului cod au fost revendicate si restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul va fi obligat la plata sumelor stinse prin aceasta modalitate. Creantele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite tertului.

(9) In cazul in care, in interiorul termenului de prescriptie a creantelor fiscale, comisia prevazuta la alin. (3) ia cunostinta despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobarii cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situatiei de fapt, revocarea, in tot sau in parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creante fiscale prin trecerea bunurilor imobile in proprietatea publica, dispozitiile alin. (8) aplicandu-se in mod corespunzator.

(10) In situatiile prevazute la alin. (8) si (9), pentru perioada cuprinsa intre data trecerii in proprietatea publica si data la care au renascut creantele fiscale, respectiv data revocarii deciziei prin care s-a aprobat darea in plata, nu se datoreaza majorari de intarziere.

ART. 176

Insolvabilitatea

(1) In sensul prezentului cod, este insolvabil debitorul ale carui venituri sau bunuri urmaribile au o valoare mai mica decat obligatiile fiscale de plata sau care nu are venituri ori bunuri urmaribile.

(2) Pentru creantele fiscale ale debitorilor declarati in stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmaribile, conducatorul organului de executare dispune scoaterea creantei din evidenta curenta si trecerea ei intr-o evidenta separata.

(3) In cazul debitorilor prevazuti la alin. (2), prin exceptie de la dispozitiile art. 148 alin. (3), executarea silita se intrerupe. Organele fiscale au obligatia ca cel putin o data pe an sa efectueze o investigatie asupra starii acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silita.

(4) In cazurile in care se constata ca debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmaribile, organele de executare vor lua masurile necesare de trecere din evidenta separata in evidenta curenta si de executare silita.

(5) Daca la sfarsitul perioadei de prescriptie nu se constata dobandirea unor bunuri sau venituri urmaribile, organele de executare vor proceda la scaderea creantelor fiscale din evidenta analitica pe platitor, potrivit art. 134. Scaderea se face si in cursul perioadei de prescriptie in cazul debitorilor, persoane fizice, decedati sau disparuti, pentru care nu exista mostenitori care au acceptat succesiunea.

(6) Creantele fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrul comertului, se scad din evidenta analitica pe platitor dupa radiere, indiferent daca s-a atras sau nu raspunderea altor persoane pentru plata obligatiilor fiscale, in conditiile legii.

ART. 177

Deschiderea procedurii insolventei

(1) In vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii care se afla in stare de insolventa, Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, vor declara lichidatorilor creantele existente, la data declararii, in evidenta fiscala pe platitor.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si in vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii aflati in lichidare in conditiile Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalitatilor la inregistrarea in registrul comertului a persoanelor fizice, asociatiilor familiale si persoanelor juridice, inregistrarea fiscala a acestora, precum si la autorizarea functionarii persoanelor juridice, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si in vederea recuperarii creantelor fiscale de la debitorii aflati in lichidare in conditiile legii.

Alin. (2) al art. 177 a fost modificat de pct. 31 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

(3) Cererile organelor fiscale privind inceperea procedurii insolventei se vor inainta instantelor judecatoresti si sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

ART. 178

Anularea creantelor fiscale

(1) In situatiile in care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin posta, sunt mai mari decat creantele fiscale supuse executarii silite, conducatorul organului de executare poate aproba anulara debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somatiei prin posta sunt suportate de organul fiscal.

(2) Creantele fiscale restante aflate in sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 10 lei, se anuleaza. Anual, prin hotarare a Guvernului se stabileste plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

(3) In cazul creantelor fiscale datorate bugetelor locale, suma prevazuta la alin. (2) reprezinta limita maxima pana la care, prin hotarare, autoritatile deliberative pot stabili plafonul creantelor fiscale care pot fi anulate.

CAP. XIII

Aspecte internationale

SECTIUNEA 1

Dispozitii generale

ART. 179

Scopul

Prezentul capitol stabileste norme pentru recuperarea in Romania a unor creante stabilite intr-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum si pentru recuperarea intr-un alt stat membru al Uniunii Europene a creantelor stabilite in Romania.

ART. 180

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplica tuturor creantelor aferente:

a) restitutiilor, interventiilor si altor masuri care fac parte din sistemul de finantare integrala sau partiala a Fondului European de Garantare a Agriculturii (FEGA) si a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurala (FEADR), inclusiv sumelor datorate in cadrul acestor actiuni;

b) contributiilor, cotizatiilor si altor drepturi prevazute in cadrul organizarii comune a pietelor din sectorul zaharului;

c) drepturilor de import reprezentand taxele vamale si taxele cu efect echivalent prevazute la importul de marfuri, precum si taxele la import prevazute in cadrul politicii agricole comune sau in cadrul regimurilor specifice aplicabile anumitor marfuri care rezulta din transformarea produselor agricole;

d) drepturilor de export reprezentand taxele vamale si taxele cu efect echivalent prevazute la exportul de marfuri, precum si taxele la export prevazute in cadrul politicii agricole comune sau in cadrul regimurilor specifice aplicabile anumitor marfuri care rezulta din transformarea produselor agricole;

- e) taxei pe valoarea adaugata;
- f) accizelor pentru: bere, vinuri, bauturi fermentate, altele decat bere si vinuri, produse intermediare, alcool etilic, tutun prelucrat, produse energetice si energie electrica;
- g) impozitelor pe venit si pe capital, astfel cum sunt definite in Codul fiscal;
- h) taxelor pe primele de asigurare, inclusiv taxelor de natura identica sau similara, care completeaza ori inlocuiesc taxele pe primele de asigurare prevazute la alin. (2);
- i) dobanzilor, majorarilor de intarziere, penalitatilor si amenzilor administrative si cheltuielilor privind creantele mentionate la lit. a)-h), cu exceptia oricarei sanctiuni penale prevazute de legislatia in vigoare in statul membru in care isi are sediul autoritatea solicitata.

(2) Taxele pe primele de asigurari prevazute la alin. (1) lit. h) sunt cele prevazute de legea nationala, cunoscute ca:

- a) in Austria: "Versicherungssteuer" si "Feuerschutzsteuer";
- b) in Belgia: "Taxe annuelle sur les contrats d'assurance" si "Jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten";
- c) in Germania: "Versicherungssteuer" si "Feuerschutzsteuer";
- d) in Danemarca: "Afgift af lysfartøjsforsikringer", "Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v." si "Stempelafgift af forsikringspræmier";
- e) in Spania: "Impuesto sobre la prima de seguros";
- f) in Grecia: [® * ˘];

(NOTA C.T.C.E)*

Text in limba greaca. (a se vedea imaginea asociata)

- g) in Franta: "Taxe sur les conventions d'assurances";
- h) in Finlanda: "Eraista vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt pa vissa forsakringspremier" si "Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift";
- i) in Italia: "Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 no 1216";
- j) in Irlanda: "Levy on insurance premiums";
- k) in Luxemburg: "Impot sur les assurances" si "Impot dans l'interet du service d'incendie";
- l) in Tarile de Jos: "Assurantiebelasting";
- m) in Portugalia: "Imposto de selo sobre os pr-mios de seguros";

n) in Suedia: niciunul;

o) in Regatul Unit al Marii Britanii si Irlandei de Nord: "insurance premium tax (IPT)";

p) in Malta: "Taxxa fuq Dokumenti u Trasferimenti";

q) in Slovenia: "davek od prometa zavarovalnih poslov" si "pozarna taksa".

ART. 181

Autoritatea competenta din Romania

(1) Autoritatile competente din Romania pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:

a) pentru creantele prevazute la art. 180 alin. (1) lit. a), e), f) si h), Agentia Nationala de Administrare Fiscala;

b) pentru creantele prevazute la art. 180 alin. (1) lit. b), Agentia de Plati si Interventie pentru Agricultura;

c) pentru creantele prevazute la art. 180 alin. (1) lit. c)-f) care se datoreaza in cadrul operatiunilor vamale, Autoritatea Nationala a Vamilor;

d) pentru creantele prevazute la art. 180 alin. (1) lit. g), Agentia Nationala de Administrare Fiscala si autoritatile administratiei publice locale, dupa caz.

(2) Autoritatile prevazute la alin. (1) sunt competente si pentru recuperarea dobanzilor, majorarilor de intarziere, penalitatilor si amenzilor administrative, precum si cheltuielilor prevazute la art. 180 alin. (1) lit. i), aferente creantelor principale pentru a caror recuperare sunt competente.

SECTIUNEA a 2-a

Asistenta pentru recuperarea in Romania a creantelor stabilite prin titluri de creanta emise intr-un alt stat membru

ART. 182

Furnizarea de informatii

(1) Autoritatile competente prevazute la art. 181 vor furniza, la cererea autoritatii competente dintr-un alt stat membru, denumit in prezenta sectiune autoritate solicitanta, toate informatiile utile pentru recuperarea unei creante, cu exceptia cazului in care:

a) informatia nu poate fi furnizata potrivit dispozitiilor prezentului cod;

b) informatia constituie secret comercial, industrial sau profesional;

c) furnizarea informatiei ar aduce atingere securitatii sau ordinii publice din Romania.

(2) Autoritatea competenta din Romania confirma in scris primirea cererii de informatii, de indata, sau, in cazuri justificate, in termen de cel mult 7 zile de la data primirii.

(3) Pentru a obtine informatiile solicitate, autoritatea competenta din Romania exercita atributiile prevazute de lege ca si in cazul recuperarii unor creante similare stabilite in Romania. Prevederile prezentului cod cu privire la furnizarea de informatii se aplica in mod corespunzator.

(4) Autoritatea competenta prevazuta la art. 181 va informa autoritatea solicitanta in legatura cu motivele care o impiedica sa furnizeze informatiile solicitate, de indata sau in cel mult 3 luni de la data confirmarii de primire a cererii.

(5) In cazul in care considera necesar, autoritatea competenta din Romania poate solicita autoritatii solicitante furnizarea de informatii suplimentare necesare solutionarii cererii.

(6) Autoritatea competenta din Romania transmite autoritatii solicitante informatiile pe masura ce sunt obtinute, iar in cazul in care nu au fost obtinute va informa autoritatea solicitanta cu privire la aceasta si la motivele care au determinat aceasta situatie.

(7) In termen de 6 luni de la confirmarea de primire a cererii de furnizare de informatii, daca cererea nu a fost solutionata, autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea solicitanta asupra rezultatului cercetarilor efectuate pentru obtinerea informatiilor cerute.

(8) Daca autoritatea solicitanta cere, in scris, in termen de doua luni de la primirea informarii prevazute la alin. (7), ca cercetarile sa fie continuate, autoritatea competenta din Romania solutioneaza cererea conform prevederilor aplicabile cererii initiale.

ART. 183

Comunicarea actelor emise in statul membru in care se afla autoritatea solicitanta

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea competenta din Romania comunica destinatarului toate actele si deciziile, inclusiv judiciare, privind o creanta sau recuperarea acesteia, emise in statul membru in care se afla sediul autoritatii solicitante. Prevederile art. 182 alin. (2) se aplica in mod corespunzator.

(2) Autoritatea prevazuta la art. 181 va comunica actele astfel cum acestea au fost emise, fara a pune in cauza valabilitatea acestora.

(3) Imediat dupa primirea cererii de comunicare, autoritatea prevazuta la art. 181 ia toate masurile necesare pentru realizarea comunicarii. Dispozitiile privind comunicarea actelor administrative din prezentul cod se aplica in mod corespunzator. Daca ii sunt necesare, autoritatea competenta din Romania poate solicita informatii suplimentare, fara a periclita data limita de comunicare indicata in cererea autoritatii solicitante.

(4) Imediat dupa efectuarea comunicarii, autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea solicitanta despre aceasta si despre data la care au fost comunicate actele destinatarului, prin certificarea corespunzatoare pe verso-ul celui de-al doilea exemplar al cererii de comunicare si transmiterea acestuia catre autoritatea solicitanta.

ART. 184

Recuperarea creantei si aplicarea masurilor asiguratorii

(1) La cererea autoritatii solicitante, autoritatea competenta din Romania procedeaza, potrivit

dispozitiilor privind executarea creantelor fiscale din prezentul cod, la recuperarea creantelor care fac obiectul titlului executoriu transmis de autoritatea solicitanta, precum si la ducerea la indeplinire, dupa caz, a masurilor asiguratorii.

(2) Autoritatea competenta din Romania va confirma in scris primirea cererii, in conditiile art. 182 alin. (2), putand solicita autoritatii solicitante completarea cererii in cazul in care nu sunt mentionate informatiile si elementele prevazute la art. 192.

(3) In aplicarea prevederilor alin. (1), orice creanta care face obiectul unei cereri de recuperare este considerata ca fiind o creanta fiscala in sensul prezentului cod, cu exceptia situatiilor in care sunt aplicabile dispozitiile art. 198. Sumele recuperate vor intra la distribuire impreuna cu creantele fiscale, dispozitiile art. 170 si 171 aplicandu-se in mod corespunzator.

(4) Daca este cazul, autoritatea competenta din Romania va retine suma solicitata a fi recuperata din sumele cuvenite debitorului cu titlu de restituiri sau rambursari, dupa efectuarea compensarii in conditiile art. 116. Eventualele diferente urmeaza sa fie restituite debitorului sau sa fie recuperate de la acesta si transferate autoritatii solicitante, dupa caz.

ART. 185

Titlul executoriu

(1) Titlul transmis de autoritatea solicitanta, anexat la cererea de recuperare, reprezinta titlu executoriu in conformitate cu dispozitiile art. 141 alin. (2). In conditiile in care titlul executoriu anexat la cererea de recuperare nu contine elementele unui titlu executoriu necesar pentru recuperarea, potrivit prezentului cod, a creantelor fiscale, autoritatea competenta din Romania va aplica in mod corespunzator prevederile art. 141 alin. (1).

(2) In termen de 3 luni de la data primirii cererii, autoritatea prevazuta la art. 181 va finaliza formalitatile de emitere si transmitere a titlului executoriu. In cazul depasirii termenului de 3 luni, autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea solicitanta asupra motivelor care au determinat depasirea, in cel mai scurt timp si, in orice caz, in termen de 7 zile de la expirarea celor 3 luni.

(3) Recuperarea creantei se face in moneda nationala a Romaniei. Intregul quantum al creantei recuperate se transfera, in moneda nationala a Romaniei, autoritatii solicitante in luna urmatoare datei la care s-a realizat recuperarea.

(4) Pentru creanta inscrisa in titlul executoriu, debitorul datoreaza majorari de intarziere, incepand cu ziua urmatoare datei comunicarii titlului executoriu catre debitor si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozitiile prezentului cod privind stabilirea si calculul majorarilor de intarziere sunt aplicabile in mod corespunzator. Majorarile de intarziere recuperate de autoritatea competenta din Romania se transfera autoritatii solicitante, in conditiile alin. (3).

(5) Autoritatea prevazuta la art. 181 informeaza in cel mai scurt timp autoritatea solicitanta despre cursul dat cererii de recuperare, astfel:

a) in cazul in care, in functie de circumstantele fiecarui caz, nu este posibila recuperarea integrala sau partiala a creantei ori ducerea la indeplinire a unor masuri asiguratorii in termene rezonabile, autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea solicitanta, indicand motivele care au determinat aceasta situatie;

b) cel tarziu la expirarea fiecarei perioade de 6 luni de la data confirmarii de primire a cererii, autoritatea prevazuta la art. 181 informeaza autoritatea solicitanta asupra situatiei sau rezultatului procedurii de recuperare ori de ducere la indeplinire a unor masuri asiguratorii.

ART. 186

Modificarea ulterioara a creantei

(1) In situatia in care autoritatea competenta din Romania este informata de autoritatea solicitanta asupra modificarii in minus a cuantumului creantei a carei recuperare s-a solicitat, aceasta va continua actiunea pe care a intrepris-o pentru recuperare sau pentru ducerea la indeplinire a unor masuri asiguratorii, cu limitarea actiunii la suma ramasa de recuperat. Daca, in momentul in care este informata asupra reducerii valorii creantei, autoritatea din Romania a recuperat deja o suma care depaseste valoarea ramasa de percept, fara sa fi initiat procedura de transfer catre autoritatea solicitanta, autoritatea competenta prevazuta la art. 181 restituie suma perceputa in plus persoanei indreptatite, potrivit legii.

(2) Daca autoritatea solicitanta informeaza asupra modificarii in plus a cuantumului creantei, prin transmiterea unei cereri suplimentare de recuperare sau de ducere la indeplinire a unor masuri asiguratorii, autoritatea competenta din Romania va solutiona cererea suplimentara, in masura in care este posibil, impreuna cu cererea initiala. In situatia in care, tinand seama de stadiul de realizare a procedurii in curs, cererea suplimentara nu poate fi conexata cu cererea initiala, autoritatea competenta din Romania va da curs cererii suplimentare numai daca aceasta are ca obiect o creanta in valoare egala sau mai mare decat valoarea prevazuta la art. 203.

ART. 187

Posibilitatea de a refuza acordarea asistentei

(1) Autoritatea competenta din Romania nu este obligata:

a) sa acorde asistenta la recuperare, ori de cate ori executarea silita ar implica venituri si bunuri care, potrivit reglementarilor legale in vigoare, sunt exceptate de la executare silita;

b) sa acorde asistenta prevazuta la art. 182-186, in cazul in care cererea initiala formulata pentru furnizare de informatii, pentru comunicare sau pentru recuperare vizeaza creante pentru care perioada dintre momentul in care titlul executoriu care permite recuperarea este emis in conformitate cu dispozitiile legale, reglementarile sau practicile administrative in vigoare in statul membru in care isi are sediul autoritatea solicitanta si data cererii depaseste 5 ani. Cu toate acestea, in cazul in care creanta sau titlul face obiectul unei contestatii, termenul incepe sa curga din momentul in care statul solicitant stabileste ca acestea nu mai pot fi contestate.

(2) Autoritatea competenta din Romania informeaza autoritatea solicitanta in legatura cu motivele refuzului de a nu acorda asistenta. Refuzul motivat este, de asemenea, comunicat Comisiei Europene.

ART. 188

Confidentialitatea asupra documentelor si informatiilor primite

Documentele si informatiile comunicate autoritatii competente din Romania pentru punerea in aplicare a prezentului capitol nu pot fi comunicate de catre aceasta decat:

- a) persoanei fizice sau juridice vizate de cererea de asistenta;
- b) persoanelor si autoritatilor insarcinate cu recuperarea creantelor, numai in scopul recuperarii;
- c) autoritatilor judiciare sesizate in legatura cu cazurile referitoare la recuperarea creantelor.

ART. 189

Cheltuielile privind asistenta

- (1) Cheltuielile pentru acordarea in Romania a asistentei privind furnizarea de informatii sau comunicarea prevazute de prezenta sectiune se suporta de autoritatea competenta din Romania.
- (2) Cheltuielile efectuate de autoritatea competenta din Romania ca urmare a primirii unei cereri de recuperare a creantei sau de masuri asiguratorii sunt in sarcina debitorului. Dispozitiile art. 168 alin. (2)-(5) se aplica in mod corespunzator.

SECTIUNEA a 3-a

Asistenta pentru recuperarea intr-un stat membru a creantelor stabilite prin titluri de creanta emise in Romania

ART. 190

Solicitarea de informatii

- (1) In vederea recuperarii intr-un alt stat membru a unei creante stabilite printr-un titlu de creanta emis in Romania, autoritatile competente prevazute la art. 181 vor solicita, in legatura cu o persoana fizica sau juridica dintr-un alt stat membru, orice informatii utile pentru recuperarea acestei creante, de la autoritatea competenta a statului membru, denumita in prezenta sectiune autoritate solicitata. Solicitarea priveste atat debitorul, cat si oricare alta persoana din acel stat membru, care este obligata la plata creantei potrivit prezentului cod sau care detine bunuri aparinand debitorului ori persoanei obligate la plata.
- (2) In cererea de informatii se indica numele, adresa si orice alta informatie utila identificarii persoanelor prevazute la alin. (1), detinuta de autoritatea competenta din Romania, precum si tipul de creanta si valoarea creantei pentru care se formuleaza cererea.
- (3) Cererea de informatii va contine, pe langa elementele prevazute la alin. (2), semnatura persoanei imputernicite, precum si stampila autoritatii emitente.
- (4) In masura in care acest lucru este posibil, cererea va fi transmisa prin mijloace electronice, caz in care nu mai sunt necesare semnatura si stampila prevazute la alin. (3). Cu toate acestea, in toate cazurile in care cererea se transmite prin mijloace electronice, aceasta va fi redactata in mod obligatoriu si in scris, in conditiile prevazute la alin. (3).
- (5) Autoritatea competenta din Romania poate sa retraga in orice moment cererea de informatii pe care a transmis-o autoritatii solicitate. Decizia de retragere se comunica in scris autoritatii solicitate.
- (6) Daca autoritatea competenta din Romania a adresat unei alte autoritati o cerere de informatii similara, va mentiona in cererea intocmita in conditiile prezentului articol si numele acestei din

urma autoritati.

(7) Tinand seama de informatiile primite de la autoritatea solicitata, autoritatea competenta din Romania ii poate cere acesteia sa continue cercetarile. Cererea se face in scris, in termen de doua luni de la data comunicarii rezultatelor cercetarilor efectuate de autoritatea solicitata.

ART. 191

Comunicarea actelor emise in Romania

(1) In scopul recuperarii unei creante, precum si in scopul comunicarii oricarui act emis in Romania privind o creanta dintre cele prevazute la art. 180, inclusiv a deciziilor judiciare, in legatura cu o persoana fizica sau juridica careia, potrivit legii, trebuie sa i se comunice aceste acte, autoritatea prevazuta la art. 181 va transmite autoritatii solicitate o cerere de comunicare, insotita de documentele pentru a caror comunicare se solicita asistenta. Cererea si documentele anexate se transmit in dublu exemplar.

(2) Cererea va cuprinde numele, adresa si orice alta informatie utila identificarii destinatarului, detinuta de autoritatea competenta din Romania, natura si obiectul actului sau deciziei care urmeaza sa fie comunicata si, daca este cazul, numele si adresa debitorului si creanta mentionata in act sau in decizie, precum si alte informatii utile.

(3) In cerere se va face trimitere la prevederile legale in vigoare privind procedura de contestare a creantei sau de recuperare a acesteia, ori de cate ori actul administrativ comunicat nu contine acest lucru.

(4) Cererea de comunicare va contine, pe langa elementele prevazute la alin. (2), semnatura persoanelor imputernicite de autoritatea competenta din Romania, precum si stampila acestei autoritati.

(5) In situatia in care autoritatea solicitata cere autoritatii competente din Romania informatii suplimentare, aceasta va comunica toate informatiile suplimentare pe care le detine sau pe care le poate obtine potrivit legii.

ART. 192

Recuperarea creantelor stabilite in Romania

(1) Pentru recuperarea intr-un alt stat membru a unei creante stabilite in Romania, autoritatea competenta prevazuta la art. 181 adreseaza autoritatii solicitate o cerere de recuperare sau de ducere la indeplinire a unor masuri asiguratorii, insotita de exemplarul original sau de o copie certificata conforma a titlului care permite executarea, emis in Romania, si, dupa caz, de exemplarul original sau de o copie certificata conforma a altor documente necesare pentru recuperare sau privind instituirea masurilor asiguratorii.

(2) Autoritatea prevazuta la art. 181 nu poate formula o cerere de recuperare decat daca:

a) creanta sau titlul executoriu nu este contestat in Romania, cu exceptia cazurilor in care se aplica prevederile art. 198;

b) a realizat, potrivit dispozitiilor legale in vigoare in Romania, procedurile de recuperare in temeiul titlului executoriu, iar masurile luate nu au condus la plata integrala a creantei.

(3) Cererea de recuperare sau de masuri asiguratorii indica:

a) numele, adresa si orice alte informatii utile pentru identificarea persoanei in cauza si/sau a oricarei terte persoane care detine bunurile acesteia;

b) numele, adresa si orice alte informatii utile privind autoritatea competenta din Romania;

c) titlul care permite executarea creantei, emis in Romania, potrivit legii;

d) natura si cuantumul creantei, cu indicarea separata a creantei principale, majorarilor de intarziere, dobanzilor si celorlalte penalitati, amenzi si cheltuieli datorate, dupa caz. Cuantumul creantei va fi indicat atat in moneda nationala a Romaniei, cat si in moneda nationala a autoritatii solicitate, la cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil in ziua semnarii cererii;

e) data la care titlul a fost comunicat destinatarului de catre autoritatea din Romania si/sau de autoritatea solicitata;

f) data de la care si perioada in cursul careia este posibila executarea, in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare din Romania;

g) orice alte informatii utile.

(4) Cererea de recuperare sau de masuri asiguratorii contine, de asemenea, o declaratie a autoritatii competente din Romania, prin care se confirma indeplinirea conditiilor prevazute la alin. (2), precum si semnatura persoanelor imputernicite de autoritatea competenta si stampila acestei autoritati.

(5) In situatia in care autoritatea solicitata cere autoritatii competente din Romania sa completeze cererea de recuperare sau de masuri asiguratorii cu informatii suplimentare, aceasta va comunica autoritatii solicitate, imediat ce le obtine, orice informatii utile in legatura cu obiectul cererii de recuperare.

(6) Cererea de recuperare sau de masuri asiguratorii poate privi oricare dintre persoanele prevazute la art. 190 alin. (1).

ART. 193

Cheltuielile privind asistenta

(1) Cheltuielile pentru acordarea asistentei privind furnizarea de informatii sau comunicarea prevazute de prezenta sectiune se suporta de autoritatea solicitata.

(2) Cheltuielile efectuate de autoritatea solicitata ca urmare a primirii unei cereri de recuperare a creantei sau de masuri asiguratorii, transmisa de autoritatea competenta din Romania, sunt in sarcina debitorului, urmand ca autoritatea solicitata sa le recupereze de la acesta.

ART. 194

Imposibilitatea recuperarii

In cazul in care nu a fost posibila recuperarea integrala sau partiala a creantei ori ducerea la

indeplinire a unor masuri asiguratorii, tinand seama de informatiile comunicate de autoritatea solicitata, autoritatea competenta din Romania ii poate cere acesteia sa redeschida procedura de recuperare sau de ducere la indeplinire a unor masuri asiguratorii. Cererea se face in scris, in termen de doua luni de la primirea comunicarii privind rezultatul procedurii.

ART. 195

Modificarea sau stingerea creantei

(1) In cazul in care valoarea creantei care face obiectul cererii de recuperare sau de masuri asiguratorii a fost modificata, autoritatea competenta din Romania informeaza de indata autoritatea solicitata, in scris, si, daca este necesar, emite si comunica un nou titlu executoriu.

(2) In situatia in care valoarea creantei se modifica in plus, autoritatea competenta din Romania va adresa in cel mai scurt timp posibil autoritatii solicitate o cerere suplimentara de recuperare sau de masuri asiguratorii. Dispozitiile art. 192 alin. (3) lit. d) sunt aplicabile.

(3) Daca cererea de recuperare ori de masuri asiguratorii ramane fara obiect ca urmare a incasarii creantei, a anularii ei sau din orice alt motiv, autoritatea competenta din Romania va informa de indata autoritatea solicitata cu privire la acest lucru, in scris, pentru ca aceasta din urma sa inceteze actiunea intreprinsa.

ART. 196

Limba utilizata in procedura de asistenta

Cererile de asistenta intocmite in temeiul prezentei sectiuni, inclusiv titlul executoriu si celelalte documente anexate, vor fi insotite de traducerea in limba oficiala sau in una dintre limbile oficiale ale statului membru in care se afla autoritatea solicitata ori intr-o alta limba convenita cu autoritatea solicitata.

ART. 197

Formularistica

Modelul cererilor intocmite de autoritatile competente din Romania, in conditiile prezentei sectiuni, se aproba prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

SECTIUNEA a 4-a

Dispozitii finale

ART. 198

Contestarea creantei sau a titlului executoriu

(1) Daca, in cursul procedurii de recuperare, creanta sau titlul care permite recuperarea sa, emis in statul membru in care se afla sediul autoritatii solicitante, este contestat de o persoana interesata, aceasta depune contestatia la instanta sau la autoritatea competenta pentru solutionarea contestatiilor din statul membru in care se afla sediul autoritatii solicitante, in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare in statul respectiv. Autoritatea solicitanta notifica de indata autoritatii solicitate aceasta actiune. Persoana interesata poate, de asemenea, sa notifice aceasta actiune

autoritatii solicitate.

(2) De îndată ce autoritatea solicitată primește notificarea prevăzută la alin. (1) fie din partea autoritatii solicitante, fie din partea persoanei interesate, ea suspendă procedura de executare și așteaptă decizia instanței sau a autorității competente pentru soluționarea contestației, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, în condițiile alin. (3). În cazul în care consideră necesar acest lucru, autoritatea solicitată poate dispune măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care dispozițiile legale sau reglementările în vigoare în statul membru în care se află sediul sau permit acest lucru pentru creanțe similare.

(3) În conformitate cu dispozițiile legale, reglementările și cu practicile administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată, în măsura în care dispozițiile legale, reglementările și practicile administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată permit acest lucru; dacă acest lucru nu este permis, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în cel mai scurt timp și în orice caz în termen de o lună de la primirea cererii de recuperare a unei creanțe contestate. Dacă rezultatul contestației este favorabil persoanei interesate, autoritatea solicitantă trebuie să ramburseze orice sumă recuperată, precum și să plătească orice compensație datorată, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată.

(4) Orice acțiune inițiată în statul membru al autorității solicitate pentru rambursarea sumelor recuperate sau compensare, în ceea ce privește recuperarea creanțelor constatate în temeiul alin. (3), trebuie notificată autorității solicitante în scris de către autoritatea solicitată, de îndată ce aceasta din urmă este informată asupra acțiunii în cauză. În măsura în care este posibil, autoritatea solicitată implică autoritatea solicitantă în procedurile de regularizare a sumei de rambursat și a compensației datorate. Pe baza unei motivări scrise a autorității solicitate, autoritatea solicitantă transferă sumele rambursate și compensația plătită, în termen de două luni de la primirea cererii.

(5) În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare luate în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, contestația este depusă în fața instanței sau a autorității competente pentru soluționarea contestațiilor din statul membru respectiv, în conformitate cu dispozițiile legale și cu reglementările din acest stat.

(6) În cazul în care autoritatea competentă la care a fost depusă contestația, în conformitate cu alin. (1), este un tribunal judiciar sau administrativ, decizia acestuia, dacă este favorabilă autorității solicitante și dacă permite recuperarea creanței în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, constituie titlu executoriu, iar recuperarea creanței la care se referă cererea de asistență se efectuează pe baza acestei decizii.

ART. 199

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

(1) Prescripția dreptului de a cere executarea silită operează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante.

(2) Actele de recuperare efectuate de autoritatea solicitată în conformitate cu cererea de asistență, care, dacă ar fi fost efectuate de autoritatea solicitantă ar fi avut drept efect suspendarea ori întreruperea termenului de prescripție în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, sunt considerate, în ceea ce privește acest efect, ca fiind realizate în statul membru respectiv.

ART. 200

Rambursarea cheltuielilor de recuperare

(1) Autoritatea solicitata va cere autoritatii solicitante rambursarea cheltuielilor de recuperare in urmatoarele situatii:

a) in situatia in care autoritatea solicitata a efectuat actiuni recunoscute ca fiind nejustificate din punctul de vedere al realitatii creantei sau al valabilitatii titlului emis de autoritatea solicitanta;

b) atunci cand statul membru in care isi are sediul autoritatea solicitata convine cu statul membru in care isi are sediul autoritatea solicitanta asupra unor modalitati specifice de rambursare, in cazul in care recuperarea creantei pune probleme deosebite, implica cheltuieli foarte mari sau se inscrie in cadrul luptei impotriva crimei organizate. In aceasta situatie, autoritatea solicitata formuleaza o cerere motivata si anexeaza o estimare detaliata a costurilor cerute a fi rambursate de autoritatea solicitanta. Aceasta confirma in scris primirea cererii de rambursare in cel mai scurt timp si in orice caz in termen de 7 zile de la primire. In termen de doua luni de la data confirmarii de primire a cererii, autoritatea solicitanta anunta autoritatea solicitata daca si in ce masura accepta modalitatile de rambursare propuse. In cazul in care autoritatea solicitata si autoritatea solicitanta nu ajung la un acord, autoritatea solicitata va continua procedurile de recuperare prevazute de legislatia in vigoare in statul membru in care aceasta din urma isi are sediul.

(2) In cazul in care recuperarea creantelor de catre autoritatile solicitate din celelalte state membre se face in conditiile alin. (1) lit. b), aprobarea costurilor cerute a fi rambursate se face de catre conducatorii autoritatilor competente prevazute la art. 181.

ART. 201

Transmiterea informatiilor pe cale electronica

(1) Toate informatiile comunicate in scris potrivit prezentului capitol sunt transmise, in masura in care este posibil, doar prin mijloace electronice, cu urmatoarele exceptii:

a) cererea de comunicare, precum si actul sau decizia a carei comunicare este solicitata;

b) cererile de recuperare sau de masuri asiguratorii si titlul executoriu ori un alt act care le insoteste.

(2) In conditii de reciprocitate, se poate conveni transmiterea/primirea pe cale electronica si a actelor prevazute la alin. (1).

(3) Prin transmitere pe cale electronica se intelege transmiterea prin intermediul unor echipamente electronice de prelucrare a datelor, inclusiv compresie digitala, prin cablu, radio, procedee optice sau orice alt procedeu electromagnetic.

(4) Autoritatile competente prevazute la art. 181, care prelucreaza informatiile primite conform prezentului capitol in baze de date electronice si fac schimb de astfel de informatii prin mijloace electronice, iau toate masurile necesare pentru pastrarea confidentialitatii acestor informatii si pentru ca orice transmitere pe cale electronica sa fie autorizata in mod corespunzator.

ART. 202

Biroul central si birourile de legatura

(1) In scopul transmiterii si/sau primirii pe cale electronica, in conditiile art. 201, a informatiilor privind acordarea asistentei potrivit prezentului capitol, se infiinteaza Biroul central in conditiile prevazute prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(2) In scopul aplicarii prevederilor prezentului capitol, la nivelul fiecarei autoritati competente prevazute la art. 181, cu exceptia autoritatilor administratiei publice locale, se infiinteaza birouri de legatura.

(3) Procedura de realizare a schimbului de informatii dintre autoritatile competente din Romania se aproba prin ordin comun al ministrului economiei si finantelor, al ministrului agriculturii si dezvoltarii rurale si al ministrului internelor si reformei administrative.

ART. 203

Conditii de admitere a cererii de asistenta

Cererea de asistenta poate viza fie o singura creanta, fie mai multe creante, cu conditia ca acestea sa fie in sarcina aceleiasi persoane. Nu se poate formula o cerere de asistenta daca valoarea totala a creantei sau creantelor este mai mica decat echivalentul in lei a 1.500 euro, la cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a Romaniei din ziua semnarii cererii de recuperare.

ART. 204

Instructiuni de aplicare

In aplicarea prezentului capitol, ministrul economiei si finantelor emite instructiuni in conditiile legii.

TITLUL IX

Solutionarea contestatiilor formulate impotriva actelor administrative fiscale

CAP. I

Dreptul la contestatie

ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii.

(2) Este indreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai impreuna.

(4) Pot fi contestate in conditiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ART. 206

Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a imputernicitului acestuia, precum si stampila in cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de imputernicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al carui act administrativ este atacat si nu este supusa taxelor de timbru.

ART. 207

Termenul de depunere a contestatiei

(1) Contestatia se va depune in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.

(2) In cazul in care competenta de solutionare nu apartine organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestatia va fi inaintata de catre acesta, in termen de 5 zile de la inregistrare, organului de solutionare competent.

(3) In cazul in care contestatia este depusa la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi inaintata, in termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(4) Daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, organului de solutionare competent.

ART. 208

Retragerea contestatiei

(1) Contestatia poate fi retrasa de contestator pana la solutionarea acesteia. Organul de solutionare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.

(2) Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului general de depunere a acesteia.

CAP. II

Competenta de solutionare a contestatiilor.

Decizia de solutionare

ART. 209

Organul competent

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, dupa caz, de catre organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

b) contestatiile formulate de marii contribuabili, care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 500.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite in cadrul respectivelor directii generale de administrare a marilor contribuabili;

c) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, al caror quantum este de 500.000 lei sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central.

(1) Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei, emise in conformitate cu legislatia in materie vamala, se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestarii au domiciliul fiscal;

b) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora, al caror quantum este de 1.000.000 lei sau mai mare, cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale, precum si cele formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, inclusiv accesorii aferente acestora, indiferent de quantum, se solutioneaza de catre Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale

de Administrare Fiscala*).

Alin. (1) al art. 209 a fost modificat de pct. 32 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (7) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 32 se aplica contestatiilor inregistrate la organul fiscal incepand cu data de 1 octombrie 2007.

(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3) Contestatiile formulate de cei care se considera lezati de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se solutioneaza de catre organul ierarhic superior organului fiscal competent sa emita acel act.

(4) Contestatiile formulate impotriva actelor administrative fiscale emise de autoritatile administratiei publice locale, precum si de alte autoritati publice care, potrivit legii, administreaza creante fiscale se solutioneaza de catre aceste autoritati.

(5) Cuantumul sumelor prevazute la alin. (1) se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

ART. 210

Decizia sau dispozitia de solutionare

(1) In solutionarea contestatiei, organul competent se pronunta prin decizie sau dispozitie, dupa caz.

(2) Decizia sau dispozitia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

ART. 211

Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei

(1) Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si va cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2) Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numarul de inregistrare a contestatiei la organul de solutionare competent, obiectul cauzei, precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent in emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul in care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul directiei generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

CAP. III

Dispozitii procedurale

ART. 212

Introducerea altor persoane in procedura de solutionare

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art. 205 alin. (5) si nu au inaintat contestatie vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti. Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul de drept fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

ART. 213

Solutionarea contestatiei

(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza

pe fond a cauzei.

ART. 214

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indicatiilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2) Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive intemeiate. La aprobarea suspendarii, organul de solutionare competent va stabili si termenul pana la care se suspenda procedura. Suspendarea poate fi solicitata o singura data.

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat sau nu.

(4) Hotararea definitiva a instantei penale prin care se solutioneaza actiunea civila este opozabila organelor fiscale competente pentru solutionarea contestatiei, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civila.

ART. 215

Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executarii actului administrativ fiscal, in temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile ulterioare. Instanta competenta poate suspenda executarea, daca se depune o cautiune de pana la 20% din cuantumul sumei contestate, iar in cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil in bani, o cautiune de pana la 2.000 lei.

CAP. IV

Solutii asupra contestatiei

ART. 216

Solutii asupra contestatiei

(1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.

(2) In cazul admitterii contestatiei se decide, dupa caz, anularea totala sau partiala a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art. 214.

ART. 217

Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

ART. 218

Comunicarea deciziei si calea de atac

(1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse, in conditiile art. 44, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor pot fi atacate la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta.

(2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor pot fi atacate de catre contestatar sau de catre persoanele introduse in procedura de solutionare a contestatiei potrivit art. 212, la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta, in conditiile legii.

Alin. (2) al art. 218 a fost modificat de pct. 33 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

TITLUL X

Sanctiuni

ART. 219

Contraventii

(1) Constituie contraventii urmatoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de inregistrare fiscala sau de mentiuni;

b) neindeplinirea la termen a obligatiilor de declarare prevazute de lege, a bunurilor si veniturilor impozabile sau, dupa caz, a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume;

b¹) nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare*);

Lit. b¹) a alin. (1) al art. 219 a fost introdusa de pct. 34 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (1) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, articolul I intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii prezentei ordonante, cu exceptia pct. 34-36, care intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii, si a pct. 38, care intra in vigoare la 1 ianuarie 2008.

c) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 56 si art. 57 alin. (2);

d) nerespectarea obligatiei prevazute la art. 105 alin. (8);

e) neducerea la indeplinire a masurilor stabilite potrivit art. 79 alin. (2) si art. 105 alin. (9);

e) neducerea la indeplinire a masurilor stabilite potrivit art. 79 alin. (2), art. 80 alin. (4) si art. 105 alin. (9)*);

Lit. e) a alin. (1) al art. 219 a fost modificata de pct. 35 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (1) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, articolul I intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii prezentei ordonante, cu exceptia pct. 34-36, care intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii, si a pct. 38, care intra in vigoare la 1 ianuarie 2008.

f) nerespectarea obligatiilor prevazute la art. 53;

g) nerespectarea obligatiei inscrierii codului de identificare fiscala pe documente, potrivit art. 73;

h) nerespectarea de catre platitorii de salarii si venituri asimilate salariilor a obligatiilor privind completarea si pastrarea fiselor fiscale;

i) neindeplinirea obligatiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, dupa caz, la terte persoane a formularelor si documentelor prevazute de legea fiscala, altele decat declaratiile fiscale si declaratiile de inregistrare fiscala sau de mentiuni;

j) nerespectarea de catre banci a obligatiilor privind furnizarea informatiilor si a obligatiilor de decontare prevazute de prezentul cod;

- k) nerespectarea obligatiilor ce-i revin tertului poprit, potrivit prezentului cod;
- l) nerespectarea obligatiei de comunicare prevazute la art. 154 alin. (9);
- m) refuzul debitorului supus executarii silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispozitie acestuia pentru a fi identificate si evaluate;
- n) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contributiilor datorate bugetului general consolidat, in vederea stabilirii realitatii declaratiei fiscale;
- o) neretinerea, potrivit legii, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa;
- p) retinerea si nevarsarea in totalitate, de catre platitorii obligatiilor fiscale, a sumelor reprezentand impozite si contributii cu retinere la sursa, daca nu sunt savarsite in astfel de conditii incat, potrivit legii, sa fie considerate infractiuni;
- r) refuzul de a indeplini obligatia prevazuta la art. 52 alin. (1).

(2) Contraveniile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

- a) cu amenda de la 1.500 lei la 3.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);
- b) cu amenda de la 50 lei la 500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei la 2.500 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);
- c) cu amenda de la 500 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e) si f);
- d) cu amenda de la 50 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. a), b), g)-m);
- e) cu amenda de la 50 lei la 500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 500 lei la 2.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt de pana la 50.000 lei inclusiv;
- f) cu amenda de la 500 lei la 2.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt cuprinse intre 50.000 lei si 100.000 lei inclusiv;
- g) cu amenda de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt mai mari de 100.000 lei.

(2) Contraveniile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza astfel:

- a) cu amenda de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. c);
- b) cu amenda de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 5.000 lei la 7.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. d);

- c) cu amenda de la 2.000 lei la 3.500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. e) si f);
- d) cu amenda de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. a), b), g)-m);
- e) cu amenda de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt de pana la 50.000 lei inclusiv;
- f) cu amenda de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt cuprinse intre 50.000 lei si 100.000 lei inclusiv;
- g) cu amenda de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, si cu amenda de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, in cazul savarsirii faptelor prevazute la alin. (1) lit. n)-r), daca obligatiile fiscale sustrate la plata sunt mai mari de 100.000 lei;
- h) cu amenda de la 12.000 lei la 14.000 lei, in cazul savarsirii faptei prevazute la alin. (1) lit. b¹)*).

Alin. (2) al art. 219 a fost modificat de pct. 36 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (1) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, articolul I intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii prezentei ordonante, cu exceptia pct. 34-36, care intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii, si a pct. 38, care intra in vigoare la 1 ianuarie 2008.

(3) In cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevazute de lege a declaratiilor de venit constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 10 lei la 100 lei.

(4) In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, contraventiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda prevazuta pentru persoanele fizice.

(5) Nedepunerea la termen a declaratiilor fiscale pentru obligatiile datorate bugetelor locale se sanctioneaza potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

(6) Sumele incasate in conditiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

ART. 220

Contraventii si sanctiuni la regimul produselor accizabile

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) detinerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal;

b) neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

c) detinerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false;

d) nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal de producție de alcool etilic și de distilate, așa cum a fost aprobat de autoritatea fiscală competentă;

e) practicarea, de către producători sau de către importatori, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată;

f) neînscriserea distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la titeiul și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal;

g) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII din Codul fiscal;

h) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile;

i) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesolicitarea organului fiscal în cazul deteriorării lor;

j) nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac;

k) transportul de alcool etilic și de distilate, efectuat prin cisterne sau recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal, au sigilii deteriorate sau nu sunt însoțite de documentul de însoțire prevăzut la titlul VII din Codul fiscal;

l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic;

m) comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar;

n) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal;

o) neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac;

p) neevidențierea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor;

q) nesolicitarea organului fiscal teritorial in vederea desigilarii instalatiilor de fabricatie, precum si neevidentierea in registrul destinat acestui scop a informatiilor privind capacitatile reale de distilare, data si ora sigilarii si desigilarii cazanelor sau a celorlalte instalatii de fabricatie a tuicii si a rachiurilor de fructe;

r) comercializarea, la preturi mai mari decat preturile maxime de vanzare cu amanuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de preturi;

s) comercializarea produselor ce nu se regasesc in listele cuprinzand preturile maxime de vanzare cu amanuntul declarate de catre operatorii economici producatori si importatori;

s) refuzul operatorilor economici producatori de tigarete de a prelua si de a distruge, in conditiile prevazute de lege, cantitatile de produse din tutun confiscate;

t) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum si amplasarea inaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantitati de alcool sau distilate necontorizate;

t) comercializarea in vrac si utilizarea ca materie prima, pentru fabricarea bauturilor alcoolice, a alcoolului etilic si a distilatelor cu concentratia alcoolica sub 96,0% in volum;

u) desfasurarea activitatilor de distribuire si comercializare angro a bauturilor alcoolice si produselor din tutun fara indeplinirea conditiilor prevazute de art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare;

v) comercializarea, prin pompele statiilor de distributie, a altor uleiuri minerale decat cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor si motorinelor auto, precum si a petrolului lampant, care corespund standardelor nationale de calitate;

x) functionarea instalatiilor de producere alcool etilic si de distilate, fara program aprobat;

y) comercializarea produselor accizabile intr-un antrepozit fiscal in perioada in care autorizatia a fost revocata sau anulata, fara acordul autoritatii fiscale competente pentru valorificarea stocurilor de produse, acordat in conditiile prevazute de lege.

(2) Contravenitiile prevazute la alin. (1) se sanctioneaza cu amenda de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum si cu:

a) confiscarea produselor, iar in situatia in care acestea au fost vandute, confiscarea sumelor rezultate din aceasta vanzare, in cazurile prevazute la alin. (1) lit. a), c), k), l), m), n), v), x) si y);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor si a mijloacelor de transport utilizate in transportul alcoolului etilic si al distilatelor, in cazul prevazut la alin. (1) lit. k);

c) oprirea activitatii de comercializare a produselor accizabile pe o perioada de 1-3 luni, in cazul comerciantilor in sistem angro sau cu amanuntul, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. c), m), u) si v);

d) oprirea activitatii de productie a produselor accizabile prin sigilarea instalatiei, in cazul producatorilor, pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), l), n) si x).

(3) Autoritatea fiscala competenta suspenda, la propunerea organului de control, autorizatia de

antrepozit fiscal pentru situatiile prevazute la alin. (1) lit. d), i), m), n), t) si x).

ART. 221

Constatarea contravențiilor si aplicarea sanctiunilor

(1) Constatarea contravențiilor si aplicarea sanctiunilor se fac de catre organele fiscale competente.

(2) Sanctiunile contravenționale prevazute la art. 219 si 220 se aplica persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect in raportul juridic fiscal. In cazul asocierilor si al altor entitati fara personalitate juridica, sanctiunile se aplica reprezentantilor acestora.

(3) Constatarea si sanctionarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 220 se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Economiei si Finantelor si al unitatilor sale teritoriale, cu exceptia sanctiunii privind suspendarea autorizatiei de antrepozit fiscal, care se dispune de autoritatea fiscala competenta, la propunerea organului de control.

(4) Contravențiile prevazute la art. 219 alin. (1) lit. b) se aplica pentru faptele constatate dupa data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(5) In cazul aplicarii sanctiunii amenzii potrivit art. 219 si 220, contribuabilul are posibilitatea achitarii in termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevazute in prezentul cod, agentul constator facand mentiune despre aceasta posibilitate in procesul-verbal de constatare si sanctionare contravenționala.

ART. 222

Actualizarea sumei amenzilor

Limitele amenzilor contravenționale prevazute in prezentul cod pot fi actualizate anual, in functie de evolutia ratei inflatiei, prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei si Finantelor.

ART. 223

Dispozitii aplicabile

Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.

TITLUL XI

Dispozitii tranzitorii si finale

ART. 224

Dispozitii privind regimul vamal

Neplata la termenul legal a impozitelor, taxelor sau altor sume ce se datoreaza, potrivit legii, in vama atrage interzicerea efectuării altor operatiuni de vamuire pana la stingerea integrala a acestora.

ART. 225

Dispozitii privind stoparea ajutorului de stat

(1) Stoparea acordarii ajutoarelor de stat se realizeaza, de drept, prin:

- a) emiterea unei decizii a Consiliului Concurentei in acest sens;
- b) emiterea unei decizii de catre furnizorul ajutorului de stat ca urmare a exercitarii activitatii de supraveghere, cand constata incompatibilitatea intre ajutoarele de stat acordate si dispozitiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicata*1), precum si ale actelor normative emise in aplicarea acesteia.

*1) Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 744 din 16 august 2005, a fost abrogata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile nationale in domeniul ajutorului de stat, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006.

(2) Deciziile emise in conditiile alin. (1) trebuie sa cuprinda urmatoarele elemente:

- a) denumirea operatorului economic si datele de identificare a acestuia;
- b) modalitatea de acordare a ajutorului de stat;
- c) data la care se realizeaza stoparea.

ART. 226

Dispozitii privind recuperarea ajutorului de stat ilegal sau interzis

(1) Deciziile Consiliului Concurentei, precum si deciziile furnizorilor de ajutor de stat prin care se dispune recuperarea unui ajutor de stat ilegal sau interzis constituie titlu executoriu. Dispozitiile art. 141 alin. (6)-(9) se aplica in mod corespunzator.

(2) Recuperarea ajutoarelor de stat dispusa potrivit alin. (1) se realizeaza de catre unitatile teritoriale ale Ministerului Economiei si Finantelor - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, respectiv de compartimentele de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, potrivit Codului de procedura fiscala, cu exceptia Autoritatii pentru Valorificarea Activelor Statului, care va aplica propria procedura de recuperare.

(3) Pentru sumele reprezentand ajutoare de stat de recuperat se datoreaza dobanda de la data la care ajutorul de stat a fost pus la dispozitie beneficiarului si pana la recuperarea sa.

(4) Nivelul dobanzii aferente sumelor de recuperat cu titlu de ajutor de stat ilegal sau interzis va fi stabilit anual prin hotarare a Guvernului.

(5) Sumele recuperate reprezentand ajutoare de stat ilegale sau interzise se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz.

ART. 227

Dispozitii privind functionarii publici din cadrul organelor fiscale

- (1) In exercitarea atributiilor de serviciu functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiti cu exercitiul autoritatii publice si beneficiaza de protectie potrivit legii.
- (2) Statul si unitatile administrativ-teritoriale raspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de functionarii publici din cadrul organelor fiscale, in exercitarea atributiilor de serviciu.
- (3) Raspunderea statului si a unitatilor administrativ-teritoriale nu inlatura raspunderea functionarilor publici din cadrul organelor fiscale in exercitarea cu rea-credinta sau grava neglijenta a atributiilor de serviciu.
- (4) Ministerul Economiei si Finantelor si unitatile administrativ-teritoriale constituie lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu al Ministerului Economiei si Finantelor si al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si din unitatile subordonate, respectiv compartimentelor de specialitate cu atributii in administrarea creantelor fiscale locale, dupa caz, prin retinerea unei cote de 15% din:
 - a) sumele reprezentand valoarea creantelor fiscale stinse prin executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod;
 - b) sumele incasate in cadrul procedurii insolventei;
 - c) sumele reprezentand impozite, taxe si contributii stabilite suplimentar ca urmare a inspectiei fiscale, stinse prin incasare sau compensare;
 - d) sumele reprezentand obligatii fiscale accesorii stabilite de organele fiscale, stinse prin incasare sau compensare;
 - e) sumele reprezentand valoarea amenzilor stinse prin incasare sau compensare;
 - f) sumele reprezentand valoarea bunurilor confiscate si valorificate.
- (5) Agentia Nationala de Administrare Fiscala poate retine, in conditiile legii, o cota de 75% din tarifele incasate in conditiile art. 42 alin. (9), pentru constituirea unui fond de stimulare a personalului din aparatul propriu si al unitatilor subordonate.
- (6) Aprobarea stimulentei in cazul unitatilor administrativ-teritoriale se face de catre ordonatorul de credite, la propunerea conducatorului compartimentului de specialitate.
- (7) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu al Ministerului Economiei si Finantelor si al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, precum si din unitatile subordonate va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar si va fi aprobat prin ordin al ministrului economiei si finantelor. Pana la data aprobarii ordinului, reglementarile privind distribuirea fondului de stimulente raman aplicabile.
- (8) Plata stimulentei aprobate se face in cursul lunii curente pentru luna precedenta.
- (9) Sumele ramase neutilizate la sfarsitul lunii, respectiv al anului, din fondul de stimulare constituit in conditiile alineatelor precedente se reporteaza lunar si anual, urmand sa fie utilizate in acelasi scop.

(10) Din fondurile prevazute la alin. (4) si (5), Agentia Nationala de Administrare Fiscala poate finanta urmatoarele cheltuieli:

a) cheltuieli pentru finalizarea obiectivelor de investitii in derulare - constructii-montaj, cuprinse in bugetul de cheltuieli al Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si in bugetele unitatilor subordonate;

b) cheltuieli cu amenajarea unor sedii ale Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si a unitatilor subordonate;

c) cheltuieli pentru dotari independente si achizitii de sedii ale Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si ale unitatilor subordonate, inclusiv pentru dotari de tehnologia informatiei si comunicatii;

d) cheltuieli materiale si cheltuieli cu prestari de servicii, necesare imbunatatirii activitatii Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si a unitatilor subordonate*).

Alin. (10) al art. 219 a fost introdus de pct. 37 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

(11) Aplicarea alin. (10) se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finantele publice, cu modificarile ulterioare*).

Alin. (11) al art. 219 a fost introdus de pct. 37 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (3) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, dispozitiile art. I pct. 13, 18, 19, 23, 30 si 37 se aplica si procedurilor in curs la data intrarii in vigoare a prezentei ordonante.

ART. 228

Acte normative de aplicare

(1) In aplicarea prezentului cod, Guvernul adopta norme metodologice de aplicare, in termen de 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a legii de aprobare a

prezentei ordonante.

(2) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora privind administrarea creantelor fiscale se aproba prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

(2) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora privind administrarea creantelor fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala*).

Alin. (2) al art. 228 a fost modificat de pct. 38 al art. I, Sectiunea 1 din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform alin. (1) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, articolul I intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii prezentei ordonante, cu exceptia pct. 34-36, care intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii, si a pct. 38, care intra in vigoare la 1 ianuarie 2008.

Conform alin. (8) al art. II din ORDONANTA nr. 47 din 28 august 2007, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 603 din 31 august 2007, reglementarile emise pana la intrarea in vigoare a prezentei ordonante in temeiul art. 228 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, raman aplicabile pana la data aprobarii actelor normative de aplicare prevazute in modificarile cuprinse in prezenta ordonanta.

(3) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea impozitelor si taxelor locale, se aproba prin ordin comun al ministrului internelor si reformei administrative si ministrului economiei si finantelor.

(4) Formularele necesare si instructiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creantelor bugetului general consolidat administrate de alte organe, se aproba prin ordin al ministrului de resort sau al conducatorului institutiei publice, dupa caz.

(5) In aplicarea dispozitiilor art. 225 si 226, Ministerul Economiei si Finantelor va emite instructiuni de aplicare, aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor.

ART. 229

Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cautiuni pentru cererile, actiunile si orice alte masuri pe care le indeplinesc in vederea administrarii creantelor fiscale, cu exceptia celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.

ART. 230

Inscrierea creantelor la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare

Pentru creantele fiscale administrate de catre Ministerul Economiei si Finantelor, acesta este

autorizat ca operator care, prin unitatile sale teritoriale, ca agenti imputerniciti, sa inscrie creante cuprinse in titluri executorii la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare.

ART. 231

Dispozitii privind termenele

Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.

ART. 232

Confiscari

(1) Confiscarile dispuse potrivit legii se duc la indeplinire de catre organele care au dispus confiscarea. Confiscarile dispuse de procurori sau de instantele de judecata se duc la indeplinire de catre Ministerul Economiei si Finantelor, Ministerul Internelor si Reformei Administrative sau, dupa caz, de catre alte autoritati publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducatorilor institutiilor in cauza, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Economiei si Finantelor, conform legii.

(2) In situatia in care confiscarile dispuse de procurori sau de instantele de judecata privesc sume exprimate in moneda straina, sumele se vor converti in lei la cursul de schimb comunicat de Banca Nationala a Romaniei, valabil la data ramanerii definitive a masurii confiscarii.

(3) Sumele confiscate, precum si cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai putin cheltuielile impuse de ducerea la indeplinire si de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, dupa caz, conform legii.

ART. 233

Constatarea faptelor ce pot constitui infractiuni

Constatarea faptelor ce pot constitui infractiuni in conditiile art. 296¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, este de competenta organului fiscal din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si a Garzii Financiare.

ART. 234

Dispozitii procedurale privind inregistrarea in cazul unor activitati cu produse accizabile

(1) Inregistrarea prevazuta la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se face prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri de inregistrare.

(2) Pe baza cererii de inregistrare organul fiscal competent elibereaza un atestat care da dreptul titularului sa distribuie si sa comercializeze angro bauturi alcoolice si produse din tutun.

(3) Organul fiscal competent va elibera atestatul numai daca sunt indeplinite toate conditiile prevazute la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

(4) Organul fiscal emitent va revoca atestatul ori de cate ori constata neindeplinirea uneia dintre

conditiile prevazute la art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

(5) Prin derogare de la dispozitiile legale privind folosirea antrepozitelor fiscale, la cererea antrepozitarului autorizat pentru productia si imbutelierea produsului bere, comisia competenta pentru autorizarea antrepozitelor fiscale poate aproba, prin decizie, utilizarea instalatiilor de imbuteliere a produsului bere si pentru imbutelierea bauturilor racoritoare si a apei plate. Celelalte prevederi privind regimul de antrepozitare fiscala sunt aplicabile in mod corespunzator.

(6) Prin decizie, comisia poate stabili conditiile de utilizare a instalatiilor.

ART. 235

Dispozitii tranzitorii privind inregistrarea fiscala

(1) Persoanele prevazute la art. 72 alin. (4), care sunt deja inregistrate, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentului cod.

(2) Codurile de identificare fiscala si certificatele de inregistrare fiscala atribuite anterior intrarii in vigoare a prezentului cod raman valabile.

(3) Persoanele inregistrate in registrul contribuabililor la data intrarii in vigoare a prezentului cod, al caror domiciliu fiscal difera de sediul social, in cazul persoanelor juridice, sau de domiciliu, in cazul persoanelor fizice, dupa caz, au obligatia de a depune declaratia de inregistrare fiscala in termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentului cod. In caz contrar se considera valabil ca domiciliu fiscal ultimul domiciliu sau sediu declarat.

ART. 236

Dispozitii tranzitorii privind solutionarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata

Cererile de rambursare a taxei pe valoarea adaugata, depuse potrivit legii privind taxa pe valoarea adaugata si nesolutionate pana la data intrarii in vigoare a prezentului cod, se solutioneaza potrivit reglementarilor in temeiul carora au fost depuse.

ART. 237

Dispozitii tranzitorii privind inspectia fiscala

Inspectiile fiscale incepute inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se vor continua potrivit procedurii existente la data cand au fost incepute. In aceste conditii, masurile dispuse prin procesul-verbal de control au valoare de act administrativ fiscal.

ART. 238

Dispozitii tranzitorii privind solutionarea contestatiilor

(1) Contestatiile depuse inainte de data intrarii in vigoare a prezentului cod se solutioneaza potrivit procedurii administrativjurisdictionale existente la data depunerii contestatiei.

(2) In situatia contestatiilor aflate in curs de solutionare formulate impotriva actelor de control prin

care au fost reverificate aceeași perioadă și același tip de obligație fiscală și pentru care din instrumentarea cauzelor penale de către organele competente nu rezultă existența prejudiciului, se vor menține obligațiile stabilite anterior.

ART. 239

Dispoziții tranzitorii privind executarea silită

Execuțiile silită, în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod, se continuă potrivit dispozițiilor acestuia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

ART. 240

Intrarea în vigoare

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004. Dispozițiile titlului X "Sanctiuni" intră în vigoare la data de 10 ianuarie 2004.

ART. 241

Conflictul temporal al actelor normative

Reglementările emise în temeiul ordonanțelor și ordonanțelor de urgență prevăzute la art. 242 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, prevăzute la art. 228, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.

ART. 242

Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

- a) Ordonanța Guvernului nr. 82/1998 privind înregistrarea fiscală a platitorilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 1 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 24 martie 1999, cu modificările și completările ulterioare;
- c) Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- d) Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/1999, cu modificările și completările ulterioare;
- e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, cu modificările și completările

ulterioare;

f) Ordonanta Guvernului nr. 39/2003 privind procedurile de administrare a creantelor bugetelor locale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 358/2003;

g) pct. 5 din cap. I al anexei la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare;

h) art. 3 din Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003*1);

*1) Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, a fost abrogata prin Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.

i) art. IV alin. (1)-(5) din Ordonanta Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor masuri financiare, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 116/2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 90 din 31 ianuarie 2004;

j) art. 246 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003;

k) art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, cu modificarile si completarile ulterioare*2);

*2) Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, a fost abrogata prin Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006.

l) cap. III "Contraventii si sanctiuni" din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, cu modificarile ulterioare*3).

*3) Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, a fost abrogata prin Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.

NOTA:

Reproducem mai jos dispozitiile tranzitorii si finale ale actelor normative modificatoare ale Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in Monitorul

Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, precum si nota de transpunere a directivelor, care nu sunt incorporate in textul republicat al acesteia.

1. Art. II din Legea nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2006:

"Art. II. - (1) Dispozitiile prezentei legi intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, si se aplica actelor de procedura indeplinite incepand cu aceasta data. Prin exceptie, dispozitiile art. 109¹ din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare*1), se aplica de la data de intai a lunii urmatoare celei in care a intrat in vigoare prezenta lege.

*1) Art. 109¹ a devenit in forma republicata art. 112.

(2) Suspendarea executarii actului administrativ fiscal dispusa de organul de solutionare a contestatiei inainte de intrarea in vigoare a prezentei legi continua sa isi produca efectele pana la solutionarea contestatiei."

2. Art. III si IV din Ordonanta Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 505/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1.054 din 30 decembrie 2006.

"Art. III. - Prezenta ordonanta intra in vigoare la 30 de zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, cu urmatoarele exceptii:

a) dispozitiile art. 174¹⁹ si 174²⁴ de la pct. 36 al art. I*2), care intra in vigoare la 3 zile de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I;

*2) Art. 174¹⁹ si 174²⁴ au devenit in forma republicata art. 197 si art. 202.

b) pct. 2-4*3), 9*4), 12*5) si 36*6), cu exceptiile prevazute la lit. a), ale art. I, care intra in vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

*3) Pct. 2 se refera la art. 31 alin. (1) lit. a1) devenit in forma republicata art. 31 alin. (1) lit. b); pct. 3 se refera la art. 31 alin. (1) lit. c) devenit in forma republicata art. 31 alin. (1) lit. d); pct. 3¹ se refera la art. 33 alin. (2); pct. 4 se refera la art. 36 alin. (3).

*4) Pct. 9 se refera la art. 69 alin. (1) lit. e) devenit in forma republicata art. 72 alin. (1) lit. e).

*5) Pct. 12 se refera la art. 109 alin. (7) si (8) devenit in forma republicata art. 111 alin. (7) si (8).

*6) Pct. 36 se refera la art. 174¹-174²⁶ devenite in forma republicata art. 179-204.

Art. IV. - (1) Pe data intrarii in vigoare a prezentei ordonante se abroga dispozitiile art. 261 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma in domeniul sanatatii, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

(2) Pe data de 1 ianuarie 2007 se abroga:

a) dispozitiile art. 70 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) dispozitiile art. 9 alin. (2) si ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalitatilor la inregistrarea in registrul comertului a persoanelor fizice, asociatiilor familiale si persoanelor juridice, inregistrarea fiscala a acestora, precum si la autorizarea functionarii persoanelor juridice, cu modificarile si completarile ulterioare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004;

c) dispozitiile art. 171¹ alin. (4) teza a doua*7) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si cu cele aduse prin prezenta ordonanta".

*7) Art. 171¹ alin. (4) a devenit in forma republicata art. 175 alin. (4).

3. Nota de transpunere a directivelor din cuprinsul Ordonantei Guvernului nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006, rectificata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 742 din 31 august 2006, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 505/2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1054 din 30 decembrie 2006:

"Art. I pct. 36*8) din prezenta ordonanta transpune Directiva Consiliului 76/308/CEE privind asistenta mutuala in materie de recuperare a creantelor privind anumite cotizatii, drepturi, taxe si alte masuri, publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene nr. L 073 din 19 martie 1976, amendata prin: Directiva Consiliului 79/1071/CEE si Directiva Consiliului 2001/44/CE.

*8) Pct. 36 se refera la art. 174¹-174²⁶ devenite in forma republicata art. 179-204.

Art. I pct. 36*9) din prezenta ordonanta transpune si Directiva Comisiei 2002/94/CE de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispozitii din Directiva Consiliului 76/308/CEE, publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 337 din 13 decembrie 2002, cu exceptia anexelor I-IV, care vor fi transpuse prin ordin al ministrului finantelor publice pentru aprobarea formularelor utilizate pentru recuperarea creantelor, in sensul cap. XIII din titlul VIII al Codului de procedura fiscala."

*9) Pct. 36 se refera la art. 174¹-174²⁶ devenite in forma republicata art. 179-204.
